Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 232
Marți 17 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

La o bază de recepție

Un șuier prelung și trenul ce străbătea în goană cîmpia fără de sfîrșit se opri pentru cîteva minute în gara Caracal. Aici era de altfel și capătul călătoriei noastre. Impreună cu reporterul fotografic venisem să vizităm baza de recepție din localitate, una din bazele fruntașe pe regiune. Șeful bazei, tov. Petre Șarpe, un om cam la 35 de ani, cu toate că era ocupat peste măsură cu treburile și-a făcut timp și ne-a arătat silozul, magaziile, laboratorul și ne-a vorbit despre felul cum este organizată munca de recepționare a cerealelor.

Curînd, ne-am putut convinge că oamenii de aici privesc cu simț de răspundere sarcinile mari ce le revin, de a prelua și păstra cu grijă pîinea poporului. Așa se explică faptul că toate pregătirile în vederea acestei importante campanii au fost terminate încă de acum 3 săptămîni. Printre altele, șeful bazei ne-a arătat un grafic care a fost alcătuit împreună cu sfaturile populare comunale. In acest grafic este indicată pînă și ora la care convoaiele de căruțe din fiecare comună urmează să sosească la bază.

Dar ceea ce ne-a atras îndeosebi atenția este dorința de care sînt animați producătorii agricoli, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, de a fi primii la achitarea îndatoririlor către stat. Primele boabe — statului! Iată lozinca sub care anul acesta harnicii colectiviști din comuna Gostavăț au cîștigat chitanța nr. 1 pe raion. Cu sprijinul S.M.T.-ului Caracal ei au secerat și treierat rodul bogat al ogoarelor mai devreme ca cei din alte gospodării și tot mai devreme au adus cotele de cereale la baza de recepție.

Nici țăranii muncitori cu gospodării individuale nu s-au lăsat mai prejos. Pe deplin convinși că zecile de kilograme de grîu pe care le aduc la bază, alături de alte zeci de kilograme predate de sute de mii de țărani muncitori din țară, vor contribui la întărirea patriei noastre, țărăncile muncitoare Oprica T. Ivan și Constanța M. Ilinca din comuna Deveselu au fost printre primele care și-au achitat în întregime cotele către stat.

In ziua în care ne găseam la bază, din diferite părți soseau mereu, așa cum prevedea graficul, convoaie de care. Și pe măsură ce vor treiera recolta, producătorii agricoli din raion, asemenea colectiviștilor din Gostavăț și a țăranilor muncitori din Deveselu, vor aduce cu drag la bază cotele de cereale, manifestîndu-și astfel recunoștința față de statul democrat-popular.

S. GAVRILA

IN TOIUL SECERIȘULUI

PRINTRE ÎNTOVĂRĂȘIȚII DIN DULCEȘTI

Pe întovărășiții din Dulcești, raionul Negru-Vodă, nu prea-i chip să-i prinzi acum la vorbă. Nu că n-ar avea „pe vino-ncoace" — cum se spune — ori că n-ar fi oameni lipicioși ei înșiși. Dimpotrivă. Ia să nimerești la ei în lunile de iarnă, cînd n-au treabă multă și să vezi. Te răsucesc cu vorba de gîndești că nu mai scapi. Ba vor să-ți povestească una, ba te iscodesc de alte zece. Nici nu știi cum trece vremea și se face seară. Dar acum, în toiul muncilor de vară, nici nu te privesc măcar. Abia dacă-ți răspund la bună-ziua. Și dacă totuși izbutești să-l prinzi pe cîte unul, bunăoară pe Latip Murat, îți deslușește simplu cum stau lucrurile pe la el.

— Acum zor mare estem, bre. Nu supărat la noi.

Zor mare

Cum să te superi? Păi te lasă inima s-o faci, cînd vezi secerătorile tăind în lungul holdei brazde largi cît drumul? Iată-le. Sînt șapte. Nici nu știi de care să-ți agăți privirea. Chiar acum s-apropie secerătoarea lui Ion Bărbulescu — nenea Neață. Tăcăne ca o ciocănitoare: taca-taca, taca-taca. Paletele, ca niște aripi, se rotesc în aer, string grămadă spicele răzlețe și le dirijează spre cuțite, după care paiele tăiate se înghesuie polog și — ca la o comandă — cad pe miriște. Maria, fata lui Penescu, care mînă boii, fură binișor cu coada ochiului în urmă și zîmbește.

— Măi să fie! — face ea. Da' bine le mai potrivește nenea Neață! Ca pe sfoară...

Dar deodată glasul celui admirat în gînd de fată o trezește din visare.

— Hart, fetițo! N-auzi, fată, hăi? La dreapta!

Binișor, secerătoarea se sucește, stă o clipă locului și iar pornește. Taie brazdă-n latul holdei: taca-taca, taca-taca.

Trec secerătorile pe rînd. Uite-l și pe nea Ispas, pe nea Minoiu. Vin și ceilalți. Dau roată lanului de spice. Și cum vin, păstrînd distanța, parcă zici că vine o companie care pășește în cadență. Iar în mijloc, marea spicelor de aur se retrage și devine tot mai mică, tot mai mică. Pînă-n seară, griul de pe 21 de hectare zace la pămînt. Acum sînt secerate 50 de hectare din totalul de 110, cît au semănat în solă.

Intre timp, sosesc din urmă legătorii. Leagă snopii cît burdufii. Tudor Gh. Ion, Maria Gheorghe, Serghie Penescu și Ion Iavaz vin pe-ntrecute. Parcă-s puși pe fugă. Drept spunea Latip: „acum zor, mare estem, bre". Căci, azi-mîine vin batozele și ei nu-s gata încă.

Către seară, într-un cap de lan se string 3—4 întovărășiți. Discută despre griu. Recolta-i bună. Una peste alta au să scoată pînă la 1.400 kg la hectar. Desigur, mai puțin decît colectiviștii. Dar la anul viitor...

Nici noaptea nu se potolesc. Căci cine știe dacă nu se strică vremea. Vara asta tot pocită s-a vădit. Iar ei n-au chef să piardă pîinea. Năzuiesc s-o strîngă în hambare sau în poduri. Cît ce-or da uiumul la batoză, cotele la stat și cantitatea de sămînță cuvenită pentru suprafață, și-și și duc grăunțele acasă. Victor Zamfirescu și-a și pregătit de-acum hambarul. Iar femeia și copiii lui abia așteaptă să mănînce pîine nouă. D-aia și zoresc cu toții. Iar dacă te-arăți cumva mirat și-l iscodești cu întrebarea: „voi cînd mai dormiți, măi, fraților?" — fii sigur că-ți vor repeta cuvintele pe care le-ai mai auzit de la Latip:

— Acum zor mare estem, bre!

Și vor zîmbi cu înțeles. Hei, dacă ar avea ei o combină — mamă, mamă! Dar și așa vor isprăvi la vreme. Doar să dea o dată „vira" — cum zicea Penescu, secretarul — și să vezi.

Din scînteie...

— Cum îi spune întovărășirii dumneavoastră?

Nu se poate să nu pui această întrebare. E firească și — de bună seamă — așteptată. Fiindcă întovărășiții din Dulcești știu et ce știu, cînd îți răspund: „Scînteia" — de li-s ochii înfloriți în zîmbet.

— Minunat — vei zice, luminîndu-te la față. E un nume glorios și cu tradiție. Un nume care spune multe. Știți doar: „...din scînteie se va naște flacăra..."

Știu, cum de nu. Știu toți. Doar înadins i-au zis așa acum un an, cînd au înființat-o. Intovărășirea nu-i decît un început, o treaptă. Cum e și scînteia. Dar un început de viață nouă, care crește, prinde aripi, se înalță ca o flacără. Spre colectivă merge. Vrei exemple? Iată: Alexandru Ciucu, Constantin Pițur și încă trei toziști nici n-au mai așteptat să recolteze. Au dat cereri de intrare în gospodăria colectivă. Alți trei — Riza Musledin, Matei Iepuraș și Marin Medrega — abia așteaptă recoltatul ca să facă și ei cereri. Iar la toamnă, cine știe cîți din cei 172 de întovărășiți vor mai rămîne în întovărășirea din Dulcești? In același timp, gospodăria colectivă se va dezvolta și întări. Intocmai ca o vîlvătaie izbucnită din scînteie.

NICOLAE COMANICI

Depășirea planului pe primul semestru în industria ușoară

Indeplinind planul la producția globală în proporție de 105,2 la sută, muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile industriei ușoare au pus la dispoziția oamenilor muncii, în primul semestru al acestui an, cantități sporite de articole de îmbrăcăminte, țesături, încălțăminte etc.

Printre altele au fost produse peste planul semestrial 1.300.000 m.p. țesături din bumbac, 200.000 m.p. țesături din mătase, 223.000 m.p. stofă pentru costume bărbătești și rochii, 55.000 m.p. stofă pentru paltoane bărbătești și de damă, 73.000 m.p. țesături din fire subțiri de in și cînepă, 646.000 tricotaje și confecții de bumbac și lînă, 96.000 perechi de încălțăminte din piele, 70.000 perechi încălțăminte ușoară pentru copii, 52.000 de jucării și altele.

(Agerpres)

Nerăbdare...

Lanu-ntreg, bătut de boare,
Fuge-ncolo, vine-ncoace,
Din văzduh, bătrînul soare
Umflă bobul și îl coace.

Obosit de-atîta fugă
Grîul galben își înclină
Spicele-n smerită rugă:
— Hai, mai repede, combină!

C. AMARASCU

Cînd oamenii se ajută între ei

— Gata flăcăi, dați-i drumul, se auzi vocea lui Dumitru Rușeanu, președintele sfatului popular al comunei Frumușani. Cureaua începu să lunece ușor pe roată, apoi mai repede, mai repede, pînă ce și batoza începu să dudue. Constantin Arghir prinse cu îndemînare primul snop, îl resfiră bine și-i dete apoi drumul în toba batozei. Incă unul, și încă unul. Ca Flămînzilă din poveste, toba înghite snop după snop. După cîteva clipe, ușurate de bogăția rodului și împinse de mișcarea cailor, paiele începură să cadă în spatele batozei.

— Măi Costică, ai un griu, aur nu altceva, îi strigă fratele său Tudor care cîntărea în mînă cîteva boabe.

Constantin Arghir continua să arunce snopii în coșul batozei cu același zor, făcîndu-se că nu-l aude. Dar zîmbetul de sub mustață îi trăda bucuria. Are și de ce să se bucure. Munca făcută cu tragere de inimă și pricepere i-a fost răsplătită prin recolta bogată pe care acum o strînge.

Cu vreo săptămînă în urmă, cînd a văzut că grîul dăduse în pîrgă, Constantin Arghir și-a dat seama că numai cu familia nu va izbuti să secere grîul atît de repede încît să nu se scuture boabele. S-a sfătuit atunci cu fratele său Tudor și cu vecinii săi Grigore Marin, Ilie Radu și Marin St. Marin. Impreună s-au învoit să se întrajutoreze cu brațe de muncă, cu atelaje și unelte la secerat, la căratul de pe cîmp al recoltei cît și la treier. Așa ceva le convenea tuturor, mai ales că grînele unora, fiind semănate mai tîrziu, nu erau încă bune de secerat. Iar cînd oamenii își unesc puterea brațelor — fie ele și mai puține — munca devine mult mai spornică. Că este așa ne-o dovedesc faptele. In numai 4—5 zile, membrii acestei grupe de întrajutorare au secerat și strîns în clăi recolta de grîu de pe 9 hectare de teren.

După ce au terminat de secerat grîul, l-au transportat de îndată la arie. Tot în tovărășie. Cu 5 atelaje treaba a mers mai repede. Și iată că astăzi, cînd garnitura de treier de pe aria nr. 3 a comunei a intrat în funcție, Constantin Arghir, fratele său și ceilalți trei megieși ai lor sînt primii din comună care-și treieră grîul. Nu sînt însă singurii din comuna Frumușani care, pentru a-și strînge fără pierderi rodul holdelor, și-au unit forțele. La fel ca ei au făcut și cei 5 frați Luican din satul Cuștureni, Alexandru Arambașa cu vecinii săi și mulți alți locuitori din comună.

VOICULESCU PETRE

Cu toate forțele în bătălia pentru strîngerea recoltei!

Nici o întîrziere în începerea treierișului

Potrivit datelor comunicate la Ministerul Agriculturii, pînă la 12 iulie în regiunea București s-a recoltat peste 62 la sută din suprafața cultivată cu păioase, în regiunea Craiova 55 la sută, Constanța 34 la sută, Timișoara 20 la sută și Pitești 14 la sută.

Deși au fost obținute rezultate mulțumitoare în desfășurarea secerișului trebuie spus că nu au fost cuprinse în același ritm și celelalte lucrări, în special treierișul și dezmiriștitul. In regiunea București, bunăoară, treierișul nu a fost executat decît în proporție de 18 la sută, iar dezmiriștitul în proporție de 8—10 la sută.

Această situație impune ca îndată ce ariile sînt amenajate să se scoată batozele pe arii, să se organizeze cetele și să înceapă treierișul.

Condițiile prielnice din acest an trebuie folosite pentru a se însămînța suprafețe cît mai mari cu porumb furajer în miriști.

In zilele următoare, în toate regiunile țării volumul lucrărilor agricole va trebui să crească. Pentru buna lor desfășurare este necesar să se folosească din plin zilele bune de lucru, întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole și toate forțele și mijloacele existente.

Forța tractorului e folosită din plin

Recoltatul orzului la G.A.C. „1 Mai" din comuna Ciocîrlia de Jos este în toi. Tractoriștii de la S.M.T. Cobadin au reușit să recolteze toată suprafața pe care o au colectiviștii.
Folosind un cuplu de 2 secerători-legători, tractoristul Dumitru Molniceanu, fruntaș în brigada a 16-a, a secerat zilnic cu acest cuplu 15—16 hectare.

Griul recoltat stă pe cîmp, iar batozele pe arie!

Printre unitățile agricole socialiste deservite de S.M.T. Filiași se numără și gospodăriile colective din comunele Coțofenii din Față, Amărăștii și Plopșoru. Mecanizatorii au început aci secerișul încă de acum douăsprezece zile. Munca le-a fost cu spor. Pe o parte și pe alta a liniei ferate, mai sus și mai jos de Filiași, nesfîrșite clăi de snopi aurii se înșiruie pe miriști. Din păcate însă la nici una din unitățile deservite de S.M.T. Filiași n-a început încă treierișul. Ici-colo, cîte o batoză a stațiunii poate fi văzută singuratică pe arie, în vreme ce snopii se răscoc în arșița soarelui.

La S.M.T. se știe că în comunele Țînțăreni, Filiași, Scăiești, Răcari și Coțofenii din Deal treierișul a început. In realitate însă, în dimineața zilei de 13 iulie (cînd am stat de vorbă cu tov. ing. Lămboiu) pe nici una din ariile acestor comune nu începuse treierișul.

O mare vină au și tovarășii din conducerile gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, ca și cei din comitetele executive ale sfaturilor populare, care n-au întreprins nimic pentru începerea treierișului la cel mult 5 zile de la seceriș. Nu e de mirare astfel că, deși se împlinesc aproape două săptămîni de cînd mecanizatorii de la S.M.T. Filiași au început secerișul, din nici o comună nu s-a comunicat la stațiune și vreunele rezultate privind treierișul.

Este cazul să se ia neîntîrziat măsuri operative ca în raza de activitate a S.M.T.-ului Filiași treierișul să înceapă din plin și batozele să lucreze zilnic cu întreaga lor capacitate.

ION DRINCU

Munca de preluare a cerealelor trebuie să se desfășoare cît mai repede, deoarece, acum, în timpul campaniei de vară, orice minut este prețios. Acest lucru îl știe prea bine atît magazionerul bazei de recepție, tov. Ion Rafailă, cît și țăranul muncitor întovărășit Constantin Mihai din comuna Deveselu care, după cum vedem în fotografie, cu vioiciunea unui tînăr, descarcă în grabă sacii plini cu cereale și-i așează pe cîntar.

Peste 20.000 kg de boabe recoltate zilnic cu fiecare combină

In fiecare din diminețile acestea de iulie, noi, cei 17 combineri de la gospodăria de stat Drăgănești-Olt, regiunea Pitești, pornind la lucru, ne punem întrebarea: azi cine va fi în fruntea întrecerii? Căci cu toții luptăm pentru a recolta 20.000 de kg boabe zilnic. Și în această întrecere, fiecare dintre noi se străduiește, — concentrînd toată voința și priceperea de care este capabil, — să obțină cît mai mari randamente cu mașina ce i-a fost încredințată.

In ce mă privește, pentru a-mi îndeplini angajamentul luat și a recolta anul acesta cel puțin 220 de hectare, m-am îngrijit să fac unele adaptări la combină care să permită scurtarea timpului de lucru. Așa, de exemplu, ajutat de mecanicul șef al gospodăriei, tov. Victor Dumitru, și de șeful atelierului mecanic, tov. Marin Bivolaru, am confecționat un dispozitiv (o gură de golire cu șubăr) prin care boabele curg direct în saci. Indată ce un sac se umple cu boabe, el este legat și așezat pe o platformă cu o suprafață de 2 metri pătrați. Cînd se completează șase saci, muncitorul de la buncher declanșează suportul și sacii sînt lăsați pe miriște. Din urmă vine un camion și îi ia.

Eu acord o mare atenție aplicării normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice la combină. De altfel, în ultimii 4 ani n-am făcut nici o reparație generală la mașina cu care lucrez, obținînd astfel mari economii.

In fiecare zi, împreună cu șeful secției Poiana, tov. E. Călcîi, înainte de începerea lucrului fac recunoașterea și jalonarea parcelei pe care urmează să o recoltez. Aceasta mă ajută să mă orientez asupra vitezelor pe care trebuie să le folosesc și în general asupra manevrării mașinii în lan. Pentru a dobîndi o cît mai mare productivitate a muncii, eu lucrez și noaptea, la lumina farurilor, pînă la orele 23.

Organizîndu-mi astfel munca, deși nu am ajutor de combiner, am reușit să-mi îndeplinesc încă de la 13 iulie planul pe întreaga campanie, realizînd de-acum de pe 120 de hectare 184.000 kg de boabe, dintre care 95.000 kg de grîu, iar restul orz de toamnă.

Astfel am cucerit steagul de combiner fruntaș pe gospodărie, pe care lupt să-l mențin.

Rezultate frumoase au obținut și alți combineri din gospodărie. De pildă, tov. Ion Leulescu, care lucrează la secția Alimănești, a recoltat pînă la aceeași dată 150.000 kg de boabe, tov. Alexandru Călinoiu, de la secția Boianu, 130.000 kg de boabe etc.

Intrecerea noastră, a combinerilor, continuă. Sîntem hotărîți ca și în viitoarele zile să folosim întreaga capacitate de lucru a mașinilor, pentru a strînge frumoasa recoltă din acest an la timp și fără nici un fel de pierderi.

MARIN BABADAC
combiner la G.A.S. Drăgănești-Olt, Pitești

Noi cadre de tehnicieni agronomi

Pe baza unei hotărîri a C.C. al P.M.R. și a guvernului a luat ființă, acum doi ani, pe lîngă Institutul Agronomic „N. Bălcescu" din București, o școală medie tehnică de 2 ani pentru pregătirea de tehnicieni agronomi necesari întăririi și dezvoltării sectorului socialist al agriculturii. Aproape 60 de activiști din aparatul de partid și de stat, președinți și brigadieri din gospodării colective au urmat cursurile primei serii la această școală medie tehnică.

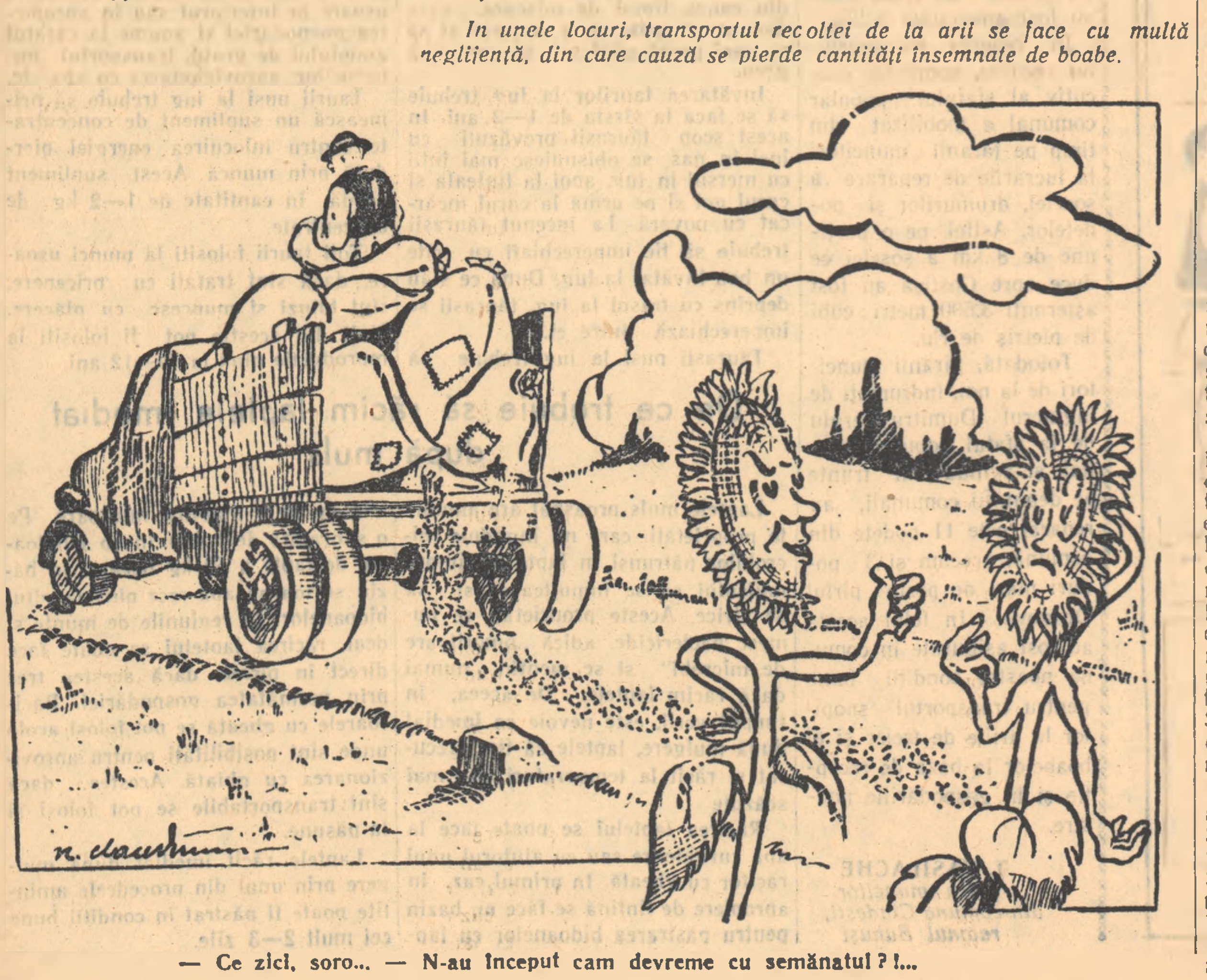
Un rol important în pregătirea teoretică și practică a noilor tehnicieni agronomi l-au avut cadrele didactice de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" și organizația de bază a școlii, care s-au străduit să găsească metodele cele mai bune pentru organizarea studiului. O deosebită atenție a fost acordată muncii practice pe teren a cursanților. Cursanții, membri de partid, Dumitru Bilcea și Teodor Pricop au dat un prețios sprijin — primul la gospodăria colectivă Palazul Mare din regiunea Constanța, iar al doilea brigadierilor Ticu Vasile și Aftenie Gheorghe de la gospodăria colectivă „Flamura Roșie" din Lunca, raionul Babadag — în obținerea de sămînță hibridă ICAR 54 și Dobrogean. Președinți ai gospodăriilor colective — cursanți ai școlii — cum sînt Oprea Petre din Tîrgușor, raionul Medgidia, Condrat Crivăț de la „23 August", raionul Negru Vodă, Gheorghe Tache din Livedea, regiunea București, au desfășurat o activitate rodnică cu prilejul muncii practice.

Pregătirea temeinică atît teoretică cît și practică a cursanților s-a oglindit și cu prilejul examenelor de absolvire. In anul 1956 nu a fost nici un repetent, în semestrul II nici un corijent, iar numărul celor care au luat calificativele „bine" și „foarte bine" a crescut cu peste 40% față de anul trecut.

Zilele acestea cursanții școlii tehnice speciale de 2 ani au devenit absolvenți. Ei nu se vor mulțumi numai cu faptul că dețin diploma de tehnicieni agronomi, ci, la locul de muncă unde vor fi repartizați, se vor strădui să aplice în practică cunoștințele acumulate la școală, contribuind la dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor agricole colective, precum și la crearea de noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

„N-AUDE, N-A VEDE...!"

In unele locuri, transportul recoltei de la arii se face cu multă neglijență, din care cauză se pierde cantități însemnate de boabe.

— Ce zici, soro... — N-aude început cam devreme cu semănatul?!...

Urmări ale lucrului făcut de mîntuială

Printre lucrările pe care mecanizatorii de la S.M.T. Ziduri, regiunea Ploești, le au de executat în campania de vară a acestui an figurează și recoltarea unei suprafețe de peste 1.000 hectare cu păioase.

Nu se poate spune că ei nu au ieșit din vreme pe teren, pentru a efectua lucrările de seceriș prevăzute în contracte. Dar oare e suficient numai acest lucru? Fără îndoială că nu. Pentru ca secerișul să se execute la timp și fără pierderi, mașinile trebuie să funcționeze perfect în brazdă. Or, din acest punct de vedere, la S.M.T. Ziduri lucrurile stau destul de prost. De exemplu, zilele trecute, statisticianul stațiunii raporta serviciului regional S.M.T. Ploești că multe dintre secerătorile-legători s-au defectat numai după cîteva ore de lucru.

Cum de a fost posibil una ca asta? Doară ca și în celelalte S.M.T.-uri din regiune, majoritatea secerătorilor-legători de la S.M.T. Ziduri au fost revizuite, reparate și modernizate înainte de începerea campaniei de recoltare. Explicația este simplă: lucrările de reparații și modernizare s-au făcut aci de mîntuială, iar la recepționarea mașinilor, conducerea stațiunii a dovedit o totală lipsă de răspundere. Mecanicul șef al S.M.T.-ului Ziduri, tov. ing. Ștefan Popa, nu a insistat, așa cum era obligatoriu, ca mașinilor modernizate să li se facă proba de legare (probă în care la 120 de snopi ieșiți din mașină se admit maximum 4 snopi nelegați). Ca urmare, el nu a sezisat din timp că secerătorile-legători au fost reparate de mîntuială și că înnodătoarele nu funcționează corect.

Dezinteresul manifestat de mecanicul șef al stațiunii față de strîngerea la timp a recoltei de pe ogoarele unităților deservite apare cu atît mai vădit cu cît în loc să asigure punerea la punct a secerătorilor-legători defecte, mecanicul șef a găsit cu cale să plece tocmai în aceste zile din stațiune.

Conducerea S.M.T.-ului Ziduri are obligația să ia de îndată măsurile tehnico-organizatorice ce se impun, pentru ca întregul utilaj să funcționeze zi de zi cu randamentul planificat, astfel ca unitățile agricole deservite să strîngă fără nici un fel de pierderi recolta din acest an.

I. LEȘEANU

pentru zilele de 18, 19, și 20 iulie

Vreme călduroasă cu cer schimbător și cu averse de ploaie însoțite de descărcări electrice și vînt tare, mai abundente fiind în jumătatea de nord a țării și regiunea de munte. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din Vest cu intensificări în timpul ploii.

Temperatura aerului se va menține ridicată, minimele oscilînd între 12—24 grade, iar maximele între 27—36 grade. La sfîrșitul intervalului temperatura aerului va scădea ușor în Banat și Transilvania.

In regiunile de deal și cîmpie ale țării temperatura solului în stratul arabil, la ora 8 dimineața, va fi cuprinsă între 19 și 28 grade. Solul va fi umed în stratul arabil în vestul țării și Transilvania și mai mult uscat la suprafață în restul țării.

CORESPONDENȚII – colaboratori prețioși ai ziarului

La casa de sub dealul morii

Pornisem să vizitez cîteva gospodării prin Feldioara și m-am oprit la căsuța de sub dealul morii a comunistei Elefteria Cojocaru, despre care feldiorenii vorbesc cu mult respect, mai cu seamă de cînd a fost premiată de secția agricolă a raionului Stalin, pentru cea mai curată și îngrijită gospodărie din comună. De altfel, la ultimele alegeri, ei au ales-o deputată.

...Am deschis poarta și... am rămas o clipă locului. M-am întrebat dacă nu cumva oi fi nimerit greșit, căci ceea ce îmi vedeau ochii semăna mai curind a parc decît a gospodărie țărănească, atît de multe și de frumoase erau florile. Un parc la marginea satului? Nu se poate. Și apoi casa asta, pe zidul căreia se cațără cu îndrăzneală vița de vie și trandafirii, este casa Elefteriei Cojocaru. Mi-au spus-o doar vecinii și alți cetățeni de pe strada Satu Nou, care o cunosc bine.

Curiozitatea mă îndemnă să pătrund mai de grabă în curte. Mi-am rotit ochii de jur-împrejur. Flori și iar flori — dar uite, colo în stînga, peste gardul cu zorele, se văd straturile bine îngrijite în care cresc tot felul de legume și zarzavaturi. Ceva mai încolo, în curticica din fund se vede cotețul porcului și cel al păsărilor, și un fel de șopron în care sînt frumos orînduite diferite unelte de muncă și alte obiecte gospodărești.

La adăpătorile cu apă proaspătă se înghesuie cîteva rațe, gîște și o droaie de pui gălăgioși. Fără să prind de veste, stăpîna casei, o femeie încă tînără și plină de viață, se apropie, și ghicindu-mi parcă gîndurile, îmi spuse: „Astora mari le dau mălai amestecat cu verdeață tocată, iar ălora — și arătă spre deal — ca să crească mai repede, le dau ouă fierte amestecate cu mălai. Pe dealul ce pornea din fundul curții, printre pomii cu trunchiurile frumos văruite, două cloști își purtau țanțoșe prin iarba crudă, puișorii aurii, mici cît ghemele.

In Feldioara, comună care cuprinde peste 500 de familii de țărani muncitori — romîni și germani — sînt multe gospodării frumoase. Dar micuța gospodărie de sub dealul morii este un bun exemplu pentru toate gospodinele din Feldioara.

HUDEA SIMION
redactorul stației de radioamplificare din comuna Feldioara

Roadele muncii unite

Șapte veri numără gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Sintana, raionul Criș. Membrii ei au pornit pentru a șaptea oară laolaltă la seceriș și treieriș, să strîngă apoi în hambare rodul bogat al muncii lor unite.

Iată, în lanul de orz, înalt de bate pieptul calului, și care se întinde pe 170 de hectare, au pornit acum cîteva zile tractoare cu secerători-legători după ele. In urma lor, harnicii colectiviști string la timp snopii, făcîndu-i clăi.

Cît poți cuprinde cu privirea, în locul holdei, pe pămîntul curățit, apar aliniate rîndurile de clăi.

Uruie tractoarele: lanul de orz se împuținează din ce în ce: îndemnul la vrednicie al colectiviștilor vîrstnici, găsește ecou în inima celor mai tineri, și munca de seceriș se desfășoară cu însuflețire, cu tot mai mare avînt. Căruțele gospodăriei transportă snopii din clăi la cele două batoze de treier. In a treia zi a secerișului, au prins și ele glas: a început treierișul orzului.

Președintele gospodăriei, tov. Gheorghe Goina, brigadierii Petru Brădiceanu, Anton Herberger și alții, sînt mereu printre colectiviștii care zoresc secerișul și treierișul orzului, căci alte lanuri — cele de grîu de pe 735 ha — sînt gata de seceriș.

Seară de iulie. O echipă de colectiviști cîntărește sacii plini de boabe, apoi președintele face socoteala. Cifrele arată clar: 2.300 kg orz la hectar.

Acestea sînt primele roade din acest an, ale muncii unite în gospodăria colectivă din comuna Sintana, raionul Criș.

M. GRIGORE
Inginer agronom

Tot satul a intrat în colectivă

Așezat la poalele dealului, în partea de sud—est a comunei Berechiu, raionul Ineu, satul Moțiori a fost totdeauna socotit un sat de oameni săraci.

Deși harnici, în zeci de ani — cîți au trecut de cînd au coborît din munți, de la Aieriseni și Scărișoara — locuitorii lui n-au izbutit să iasă din nevoi.

Muncind răzlețiți, pe petice de pămînt cuprinse între haturi, n-au reușit în nici un an să dobîndească recolte bogate.

In vara anului 1950 însă, la îndemnul partidului, 37 de familii de țărani muncitori din Moțiori, printre care Vasile Culda, Iosif Negrea, Traian Matei, Epifan Matei, au înființat gospodăria colectivă „Răsăritul".

Membrii colectivei au muncit cu multă rîvnă, obținînd nu mai departe decît în vara anului 1951, recolte bogate, care la grîu au fost de aproape 2.000 kg la ha, iar la porumb, de peste 3200 kg porumb boabe la ha.

— N-am visat nici odată că voi trăi să duc acasă mii de kg de cereale, spunea bătrînul colectivist Ioan Brici, și ca el au spus toți colectiviștii harnici.

Văzînd rezultatele obținute de colectiviști alte zeci de familii de țărani muncitori din Moțiori s-au înscris în 1952 în gospodăria colectivă „Răsăritul". Și de atunci, în fiecare an, numărul colectiviștilor a crescut. Astăzi, tot satul a intrat în colectivă. 156 de familii cu 890 ha dintre care 657 ha de teren arabil.

Și fața satului s-a schimbat. Și continuă să se schimbe tot mai mult. Au fost ridicate case noi și un cămin cultural, iar la gospodăria colectivă s-au construit sediul, grajduri, pătule, magazii, saivane, cu care colectiviștii se mîndresc pe bună dreptate.

SARAC TEODOR

Și timpul liber trebuie să știi să-l petreci în chip folositor. Pentru membrii gospodăriei agricole colective din comuna Zăbrani, raionul Lipova, clubul este cel mai plăcut loc de întîlnire. O partidă de șah interesantă, o carte de curind apărută, și vremea trece pe nesimțite.

Miere peste plan

Buna îngrijire a coloniilor de albine din stupina gospodăriei agricole de stat Suseni, raionul Bîrlad, a făcut ca la scoaterea lor din iarnă să nu se înregistreze nici o pierdere, fapt care a influențat în mare măsură producția de miere. Astfel, la prima extracție, apicultorii din G.A.S. Suseni au realizat 1.400 kg de miere în loc de 540 kg, cît era planificat.

Și apicultorii de la secția Alexandru Vlahuță au realizat la prima extracție cu 660 kg mai multă miere decît fusese prevăzut în plan.

Printre cei mai buni apicultori ai gospodăriei se numără Florea Mircea, Gheorghe Florea și utemistul Dosnel Iovanovici.

TRIFU GH.

Brigăzile artistice în sprijinul campaniei

Pentru ca munca la arii să fie cît mai plăcută, conducerea căminului cultural (director L. Bodoni) din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcueni, a luat din vreme măsuri pentru organizarea pe arii a unor serbări cîmpenești, cu programe artistice variate.

Aceste programe vor fi prezentate de formațiile culturale ale gospodăriei agricole colective „Drapelul Roșu", unitatea de pionieri, grupul școlar agricol, fabrica „Arovit" și cooperativa „Frontiera".

Pe lîngă acestea fiecare arie va avea o gazetă de perete, un panou cu fotomontaje și o bibliotecă volantă cu diferite cărți și broșuri. De asemenea s-au luat măsurile necesare pentru sosirea la timp a ziarelor și revistelor la arii.

B. GHEORGHE

In căutarea unor posturi

Trecuseră doar cîteva minute peste ora 8. Pe poarta mare a sfatului popular regional Iași își făcură apariția două tinere, îmbrăcate „după ultima modă". Cu pași grăbiți o porniră spre cămăruța portarului, întrebîndu-l cum pot ajunge pînă la Direcția agricolă.

Omul n-apucă să termine vorba, cînd cea mai măruntică o luă pe cealaltă de mînă și porniră grăbite spre locul indicat.

— Hai, Maricico, mai repede. Aranjează-ți părul, că doar trebuie să facem impresie bună. Așa... ia uită-te și la mine... Sînt bine? Ce crezi, dragă, o să reușim?

— Mai încape îndoială, răspunse Maricica. Musai să reușim. Ce, ți-a trecut cumva prin gînd că mă voi duce la țară? Nu, draga mea, că doar n-am mîncat mătrăgună...

Tot vorbind, cele două tinere se pomeniră în fața unei uși, pe care scria: „Serviciul de cadre". Se opriră, uitîndu-se una la alta, și, după ce bătură în ușă, intrară:

— Bună ziua. Am dori să vorbim cu șeful serviciului de cadre.

— Da. Chiar eu sînt, răspunse tov. Botezatu, care, invitîndu-le să ia loc, le rugă să-i spună doleanțele pentru care l-au căutat.

— Vă rog, începu Maricica, să ne spuneți dacă la punctele agricole din jurul orașului Iași sînt posturi vacante...

— Bine, o să vă spun, dar mai întîi aș dori să știu și eu cine sînteți dvs. și pentru ce aveți nevoie să știți aceste lucruri — răspunse binevoitor tovarășul Botezatu.

— Noi, tovarășe, spuse tot Maricica, sintem absolvente ale Institutului agronomic, de aici, din Iași, și vrem să fim încadrate la cîte un punct agricol, cît mai în apropiere de oraș. Știți, noi amîndouă am fost tot timpul nedespărțite. Și acum tot împreună am dori să fim, și să ne găsim o locuință tot în oraș.

Șeful serviciului de cadre ascultă cu multă atenție vorbele tinerei absolvente. Intrebă, apoi:

— Aveți, mă rog, repartiție pentru regiunea Iași?

— Avem, săriră amîndouă cu gura. Dar... să vedeți, rămase să explice tot Maricica. Eu personal am repartiție pentru regiunea Iași; colega mea are pentru regiunea Suceava. Dar noi, după cum v-am spus, am vrea să...

Șeful serviciului de cadre cercetă cele două repartiții pe care tinerele i le puseseră pe masă și zise:

— Da. Avem un post liber la punctul agricol din comuna Scînteia. E cam la vreo 40 km depărtare de aici; altul la Roboia, cam la 22 km de Iași, și mai avem...

— E prea departe, sări ca arsă absolventa cea măruntică. Alte nu aveți, că noi... știți, vrem să fim cît mai aproape de oraș, ca să putem veni seara...

— Hm, făcu tov. Botezatu, așa ceva e cam greu de făcut, tovarășelelor... Nu se poate...

Supărate foc că nu găsiseră „înțelegere" la serviciul cadre, cele două tinere ieșiră grăbite în stradă.

— Uite, dragă, ce frumos e, suspină Maricica, și noi să ne despărțim aruncate în te miri ce sat!

Colega ei, Maria Chiracov, îi ținu hangul:

— Nu, dragă, nu mă pot despărți de oraș... și pace... Ce, d-aia am învățat noi atîta carte, să ne ducem la țară, și unde, la o așa depărtare?

...De pe dealul Copoului se vedea bine cîmpul cu lanuri de grîu îngălbenit și lanuri de porumb verde. Pretutindeni, oamenii munceau de zor. Erau, firește printre ei și ingineri agronomi, care, înțelegîndu-și misiunea, s-au dus în mijlocul țăranilor muncitori, pe care îi îndrumă cu dragoste, ajutîndu-i să-și lucreze ogorul ca să poată obține recolte bogate.

Numai cele două tinere ingînere nu s-au convins că și locul lor e tot acolo, în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare. Doar pentru asta s-au pregătit în școală, au studiat, s-au bucurat de înlesnirile acordate studenților și nu pentru a face „agronomie" pe străzile Iașului.

Sperăm că, urmînd exemplul colegilor lor, Maria Chiracov și colega ei Maricica vor înțelege că locul lor este la sate, unde se simte nevoie de munca și cunoștințele lor.

RADU ALEXANDRU
Șeful serviciului de propagandă din Direcția agricolă regională Iași

Pe scurt

● Conducerea U.R.C.C. Filimon Sîrbu, regiunea Galați, s-a îngrijit din timp de buna aprovizionare a cooperativelor din satele și comunele raionului cu cele necesare bunei desfășurări a campaniei.

Numai în trimestrul II al anului, prin cooperativele sătești, au fost distribuite țăranilor muncitori 180 prășitori, 830 de sape, 10.000 cozi de sape, 1.665 bucăți coase, 400 de brățări de coase, 1.250 kg sfoară și 300 bucăți saci. De asemenea au fost aprovizionate chioșcurile la arii cu importante cantități de bomboane, biscuiți, siropuri și altele.

GH. JALBĂ

● Membrii gospodăriei agricole colective din satul Chinciuș, raionul Tîrnăveni, au hotărît să-și construiască un sediu nou, deoarece cel existent este necorespunzător.

Pînă în prezent s-a reușit să se transporte peste 25.000 bucăți de cărămidă și 8 m.c. de material lemnos. La transportatul materialelor s-au evidențiat colectiviștii Ștefan Cîndea, Nicolae Nan, Iosif Vescan, Ilie Meza și alții.

COSTEA AUREL

● Comitetul de inițiativă constituit de curînd desfășoară împreună cu organele agricole din satul Salahoru, raionul Bacău, și sub îndrumarea organizației de partid o vie activitate printre țăranii muncitori în vederea înființării unei întovărășiri agricole.

Țăranii muncitori Dumitru Mustăreț, Nicolae Pascu, Romiță Brădescu, Profira Pascu și Maria Luca au fost primii care și-au depus cererile de înscriere în întovărășire.

C. PREDESCU

● Copiii colectiviștilor din comuna Putineiu, raionul Giurgiu își vor petrece o parte din vacanță în tabăra de vară organizată cu sprijinul comitetului raional U.T.M. în fostul conac al boierului Alexandru Moscu.

In vreme ce harnicii colectiviști ai gospodăriei „Ștefan Gheorghiu" din Putineiu vor munci fără grijă pe cîmp, copiii lor vor petrece în tabără zile frumoase și folositoare.

T. BARBALATĂ

● Caravana nr. 5 a întreprinderii cinematografice raionale Bacău cutreieră în această campanie satele raionului Buhuși, prezentînd filme pentru țăranii muncitori.

Zilele trecute peste 2.000 de săteni din comunele Rediu, Ludași și altele au vizionat filmul romînesc „Popescu 10 în control".

V. TACHE

Pe ariile din Rădoești

La ieșirea din comuna Rădoești, raionul Olteni, regiunea București, pe drumul ce duce spre una din arii, am ajuns din urmă un pîlc de gospodine: duceau coșuri cu merinde fierbinți și azimă proaspătă. M-am alipit grupului și ba c-o vorbă, ba cu alta, am ajuns pe nesimțite la șirul de stoguri al ariei din marginea comunei. Soarele era la nămiezi și aria fremăta de lume. Unii veneau cu carele încărcate cu snopi, alții alimentau batozele, iar cei mai tineri se îndeletniceau cu căratul paielor aruncate de batoză.

Nu trecu mult și batoza își încetă zgomotul, după care gospodinele începură să aștearnă ștergarele înflorate la umbra stogurilor, înșirînd bucatele. In timpul mesei, voia bună domnește pretutindeni. Deodată, se aude un cîntec care îi face pe toți să întoarcă capul.

— A sosit brigada artistică — strigă țăranul muncitor Marin Ionescu. Intr-adevăr, peste cîteva clipe își făcură apariția cei 9 tineri din brigada artistică de agitație a căminului cultural din comuna Rădoești.

„Bun găsitul, dragi tovarăși,
Spor la muncă, măi fîrtați,
Pîn- porniți batoza iarăși,
Stați un pic și ne-ascultați".

Cîntecul stîrnește aplauzele țăranilor muncitori. Se strîng toți roată în jurul brigăzii.

De mare succes se bucură tînărul Dobre Burcea, care interpretează cîntecul satiric „Drumuri, drumuri" compus chiar de el. Cîntecul este o satiră adresată sfatului popular raional Olteni, care nici pînă acum n-a luat măsurile cuvenite pentru repararea șoselei Vîrtoape-Rădoești. La punctul Rusoa, bunăoară, cînd plouă, se formează un adevărat lac. Situația devine cu atît mai grea acum, în perioada treierișului, cînd carele încărcate cu grîne vor avea de întîmpinat acest obstacol.

Cu mult interes au ascultat oamenii și poemul compus de țăranul muncitor Gheorghe Calotă, care cuprinde istoricul comunei Rădoești din zilele negre din trecut și pînă la viața din ce în ce mai luminoasă pe care cei de aci o trăiesc azi.

Celelalte numere din program sînt la fel de atractive. Ele variază de la o zi la alta și sînt întotdeauna legate de fapte concrete. Programele au loc fie la pauza de prînz, fie spre seară, iar dragostea cu care țăranii muncitori întîmpină brigada artistică pe arii este cea mai bună dovadă a rolului pozitiv pe care aceasta o îndeplinește.

Nu numai brigada artistică, ci și o bibliotecă volantă, anume organizată, vizitează zilnic ariile din Rădoești, aducînd interesante cărți literare și agricole. In timpul prînzului sau pe-nserat, cînd oamenii întrerup lucrul, mai poți întîlni pe ariile din Rădoești propagandiști anume trimiși de organizația U.T.M. din comună pentru a lămuri țăranilor muncitori o serie de probleme privind transformarea socialistă a agriculturii, ori importanța predării cotelor la timp.

Tot din inițiativa organizației U.T.M. a fost amenajată în satul Rădoești-Deal „aria tineretului" unde majoritatea membrilor cetelor de treieriș respective, cît și delegatul de batoză și cel de convoi au fost recrutați din rîndul tinerilor. In gazeta de perete „Lumina Tineretului" afișată pe această arie, la marginea umbrarului, ai prilejul să citești articole privind desfășurarea muncilor la zi. Ele sînt semnate de utemiști ca Cismaru Păun, George Enescu, Leonte Tecuceanu și alții.

Munca culturală și de propagandă agricolă ce se desfășoară la ariile din comuna Rădoești constituie un serios stimulent pentru țăranii muncitori care sînt mobilizați să-și treiere recolta la vreme.

Cînd am părăsit ultima arie, era pe seară. Lucrul însă continua cu aceeași intensitate, căci țăranii muncitori din comuna Rădoești sînt hotărîți să termine cît mai repede treierișul și să predea primii pe raion cotele datorate statului.

IDA LAZAR

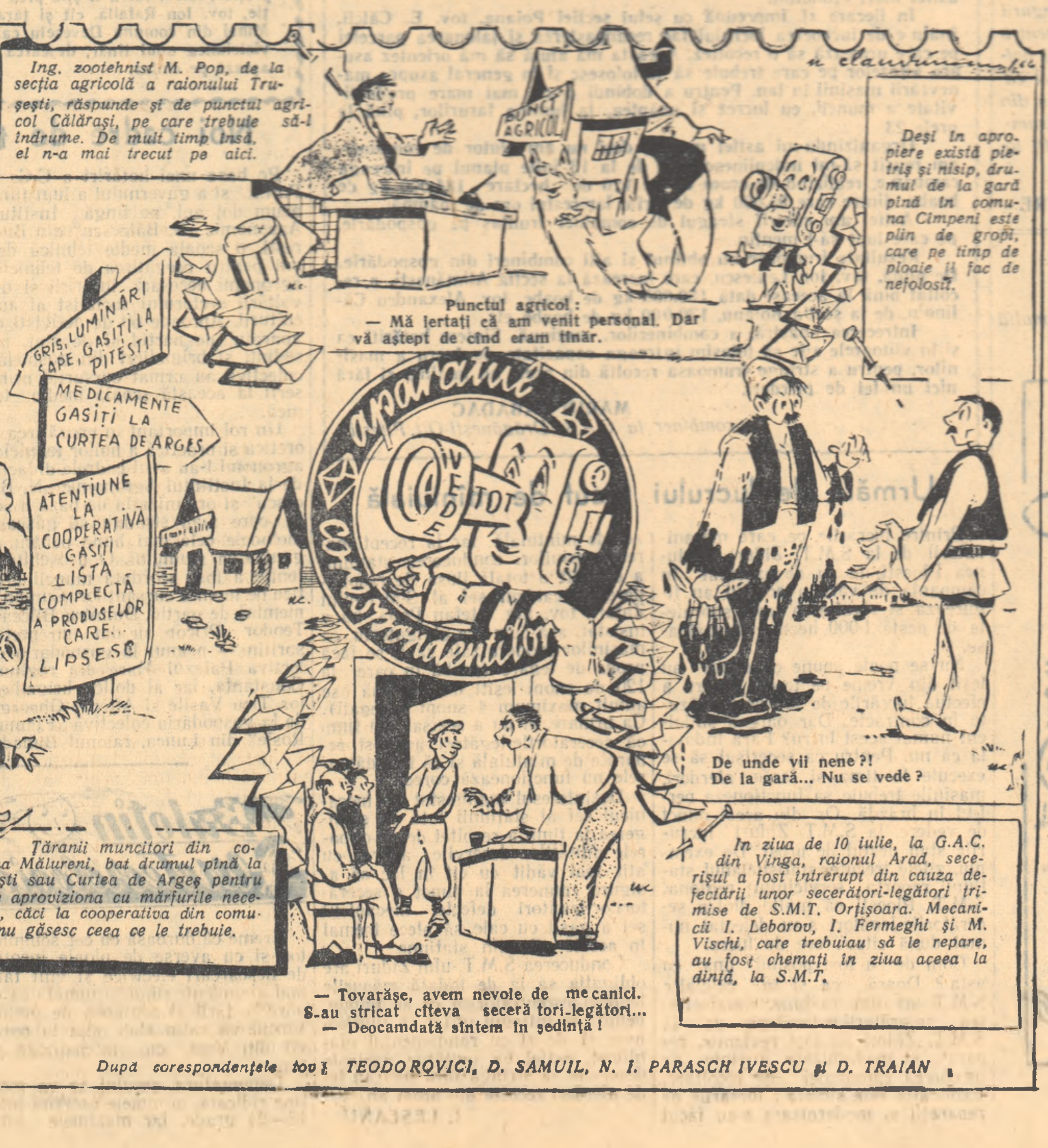
Au predat cotele de orz

Incă din primele zile ale lunii iulie, cînd lanurile de orz dăduseră în pîrgă, țăranii muncitori din comuna Cazasu, raionul Brăila, au ieșit la seceriș. Folosind secerătorile-legători, secerile și coasele, ei au reușit ca numai în cîteva zile să termine cu toții secerișul orzului.

Cum comitetul executiv al sfatului popular comunal s-a îngrijit din timp de amenajarea ariilor și de scoaterea batozelor pe arii, țăranii muncitori din comuna Cazasu au putut începe fără întîrziere și treierișul. Astfel, ei au terminat treieratul orzului înainte de termenul fixat, obținînd în medie pe comună peste 1.100 kg de boabe la hectar.

Așa după cum se angajaseră, harnicii țărani muncitori din această comună s-au prezentat îndată după treieriș la baza de recepție, unde și-au predat cotele de orz cuvenite statului. Printre cei care și-au îndeplinit cu cinste această îndatorire patriotică se numără și țăranul muncitor Grigore Puia, care a obținut chitanța nr. 1 la colectare pe raion.

VASILICA TAZLAOANU
activistă la Comitetul raional de partid-Brăila

După corespondențele tov. I. TEODOROVICI, D. SAMUIL, N. I. PARASCHIVESCU și D. TRAIAN.

Prin muncă voluntară

Zilele de seceriș au sosit și în comuna noastră—Cîndești din raionul Buhuși. Uruie mașinile de secerat. Fetele cu cosițele date pe umăr mînuie cu hărnicie secerile, iar flăcăii leagă snopii, îi fac clăi și-i transportă pe locul unde au fost amenajate ariile.

In vederea transportului recoltei, comitetul executiv al sfatului popular comunal a mobilizat din timp pe țăranii muncitori la lucrările de reparare a șoselei, drumurilor și podețelor. Astfel, pe o porțiune de 8 km a șoselei ce duce spre Costișa au fost așternuți 3.500 metri cubi de pietriș de rîu.

Totodată, țăranii muncitori de la noi, îndrumați de inginerul Dumitru Sergiu de la sfatul popular raional, și avîndu-i în frunte pe deputații comunali, au reparat cele 11 podețe din comună, precum și 3 poduri mari de peste pîrîul Drogova. In felul acesta au fost asigurate în comuna noastră condiții bune pentru transportul snopilor la ariile de treier și al boabelor la baza de recepție și în gospodăriile noastre.

T. VASILACHE
țăran muncitor din comuna Cîndești, raionul Buhuși

Sfaturi pentru crescătorii de animale

Să sporim randamentul în muncă al cailor

Folosirea nechibzuită a cailor în muncile agricole are ca urmare scăderea puterii lor de muncă și scoaterea lor timpurie din serviciu.

Pentru înlăturarea acestor neajunsuri trebuie să asigurăm cailor după fiecare 3—4 ore de muncă o pauză de 2—3 ore pentru odihnă, hrănire și adăpat. Durata repausului se fixează ținînd seama de greutatea muncii, vîrsta, starea de întreținere, nutrețurile din care este alcătuită rația etc.

La muncile ușoare și mijlocii, ca de exemplu la grăpat și semănat, trebuie să se dea un repaus de 2—2½ ore, iar la muncile grele — arat, cosit mecanic și recoltatul mecanic al cartofilor — de 2½ —3 ore. După fiecare 45—50 de minute de lucru este nevoie să se dea cîte o pauză de 10—15 minute pentru refacerea puterii de muncă.

Să prelungim durata de folosire la reproducție a taurilor

De cele mai multe ori taurii sînt scoși de timpuriu de la reproducție din cauza lipsei de mișcare, care face ca aceștia să se îngrașe și să nu mai poată goni sau să gonească greu.

Invățarea taurilor la jug trebuie să se facă la vîrsta de 1—2 ani. In acest scop tăurașii prevăzuți cu inel în nas se obișnuiesc mai întîi cu mersul în jug, apoi la tînjeală și carul gol și pe urmă la carul încărcat cu povară. La început tăurașii trebuie să fie împerechiați cu cîte un bou învățat la jug. După ce s-au deprins cu trasul la jug, tăurașii se împerechiază între ei.

Tăurașii puși la jug trebuie să muncească cel mult 3 ore pe zi. Aceștia se folosesc numai la munci ușoare în interiorul sau în apropierea gospodăriei și anume la căratul gunoiului de grajd, transportul nutrețurilor, aprovizionarea cu apă etc.

Taurii puși la jug trebuie să primească un supliment de concentrate pentru înlocuirea energiei pierdută prin muncă. Acest supliment se dă în cantitate de 1—2 kg de concentrate.

Toți taurii folosiți la munci ușoare, dacă sînt tratați cu pricepere, sînt blînzi și muncesc cu plăcere. Unii din aceștia pot fi folosiți la reproducție pînă la 10—12 ani.

De ce trebuie să răcim laptele imediat după muls

Laptele muls proaspăt are anumite proprietăți, care nu îngăduie microbilor pătrunși în lapte în timpul mulsului să se înmulțească și să se strice. Aceste proprietăți se numesc bactericide, adică „omorîtoare de microbi" și se mențin numai dacă răcim laptele. De aceea, în timpul verii, este nevoie ca imediat după mulgere, laptele să fie strecurat și răcit la temperaturi cît mai scăzute.

Răcirea laptelui se poate face la apă curgătoare sau cu ajutorul unui răcitor cu gheață. In primul caz, în apropiere de fîntînă se face un bazin pentru păstrarea bidoanelor cu laptele de la o singură mulsoare. Pe o suprafață de 1 m.p. încap 4 bidoane de lapte a 50 kg fiecare. In bazin se toarnă apă rece pînă la gîtul bidoanelor. In regiunile de munte și deal, răcirea laptelui se poate face direct în pîraie, dacă acestea trec prin vecinătatea gospodăriei. Răcitoarele cu gheață se pot folosi acolo unde sînt posibilități pentru aprovizionarea cu ghiață. Acestea, dacă sînt transportabile se pot folosi și la pășune.

Laptele răcit imediat după mulgere prin unul din procedeele amintite poate fi păstrat în condiții bune cel mult 2—3 zile.

CONSULTAȚIE

Cum pot fi remediate defecțiunile ce se ivesc la înnodătorul secerătorilor-legători

De cele mai multe ori cînd secerătorile-legători se opresc pe brazdă în timpul campaniei de recoltare, defecțiunea provine de la innodător, care se dereglează ușor și nu mai leagă. De aceea este foarte important ca fiecare mecanizator să cunoască bine cauzele care dau naștere acestei defecțiuni tehnice, măsurile de prevenire și modul de înlăturare — atunci cînd ea se produce.

Cauzele principale care provoacă defecțiuni în timpul lucrului la innodătoare se datoresc: formei și poziției necorespunzătoare a pieselor; mișcării organelor ce nu sînt în concordanță cu formarea nodului; calității necorespunzătoare a sforii și a materialelor de legat.

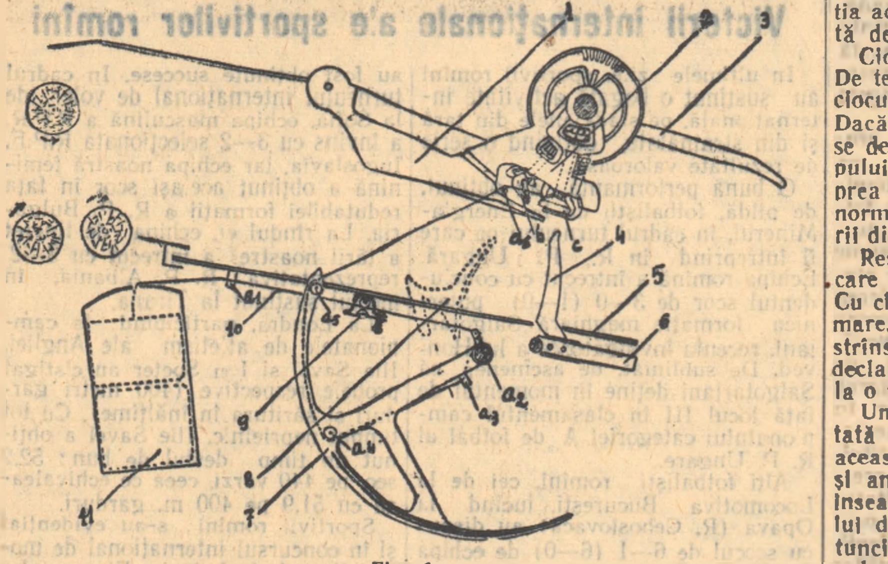

Fig. 1.
APARATUL DE LEGARE
1=placă suport innodător, 2=innodătorul propriu zis, 3=brațul aruncătorului de snopi, 4=opritorul de snopi, 5=masa legătorului, 6=brațul declanșatorului, 7=acul, 8=compresorii, 9=întinzătorul de sfoară, 10=sfoara, 11=cutia pentru gheme, a_1—a_6=ghidajul sforii, b=ciocul innodător, c=prinzătorul de sfoară.

Forma și poziția organelor active se modifică în următoarele cazuri: uzuri pronunțate, ruginirea ciocului la suprafață, reparații necorespunzătoare, schimbări de piese, montări greșite și altele. La montarea unui innodător nou pe o placă-suport veche, piesele nu se mai ajustează, rămînînd o distanță mare între placă și ciocul innodător. Din această cauză, forța de evacuare a sforii de pe cioc formează un unghi mare față de cioc și astfel sfoara se rupe înainte de formarea nodului. Remedierea acestei defecțiuni se face prin polizarea tălpii de sprijin a innodătorului, pînă ce distanța dintre placă și vîrful ciocului rămîne de 8 mm. Dacă ciocul atinge ghidajul sforii se șlefuiește din ghidaj menținîndu-se pe cît posibil forma curburilor inițiale. In nici un caz nu trebuie să se modifice ciocul innodător.

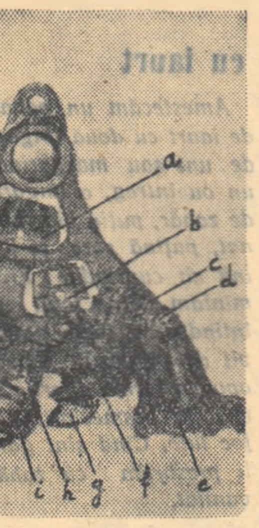

Fig. 2.
INNODĂTORUL
a =pinionul de antrenarea suveicii, b = pinionul de antrenarea ciocului innodător, c=resortul ciocului innodător, d = piulița de reglaj a ciocului, e= suportul innodătorului, f = plăcuța de ghidaj, g = ciocul innodător, h = cuțitul, i = placa de presiune, j = suveica, k = șurubul de presiune, l = resortul de presiune, m = piulița de reglaj.

Din cauza proastelor condiții de păstrare, se mai poate întîmpla ca suprafața ciocului innodător să ruginească. In acest caz sfoara nu mai alunecă ușor, iar aparatul nu mai leagă. Remedierea se face prin demontarea ciocului și șlefuirea fină a suprafețelor ruginite.

Deseori se întîmplă că acul nu depune sfoara în suveică. Remedierea se face prin lungirea tijei de acționare a acului de la cele două capete filetate.

Pentru a evita defecțiunile în timpul lucrului, la montarea innodătorului trebuie verificat cu grijă ca organele în mișcare să funcționeze în felul următor:

— suveica să înceapă să se rotească atunci cînd acul a ajuns în punctul mort superior, adică atunci cînd cel de al doilea capăt al sforii este adus în prinzător:

— cuțitul să taie sfoara după ce ciocul innodător s-a închis complet:

— brațul aruncătorului de snopi să atingă snopul după ce sfoara a fost tăiată și eliberată din prinzător:

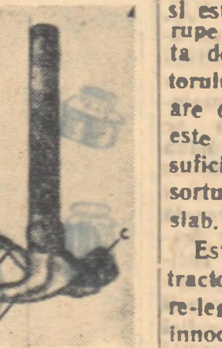

Fig. 3.
CIOCUL INNODĂTOR
a=falca superioară, b=falca inferioară (ciocul), c=rola.

— opritorul de snopi să se deschidă imediat după tăierea sforii;

— acul să se retragă în poziția inițială numai după formarea nodului.

Intinzătorul de sfoară are rolul de a ține sfoara întinsă prin presiunea creată de resort asupra celor două role prin care trece sfoara. Presiunea resortului trebuie reglată în așa fel, încît trăgînd de sfoară, aceasta să opună o rezistență la alunecare egală cu o forță de 1 pînă la 2 kg. Cînd resortul se slăbește, sfoara formează laturi, scapă de pe cioc și nu mai leagă. Cînd resortul este prea strîns, sfoara scapă din prinzător. In mod greșit se strînge resortul întinzătorului de sfoară cînd legătura este prea largă în jurul snopului.

Prinzătorul de sfoară ține capetele de sfoară în momentul legării și le eliberează după formarea nodului. Cînd resortul este slăbit, sfoara scapă din prinzător, iar dacă este prea strîns, nodul nu se formează normal și rupe sfoara înainte de legare. Presiunea dezvoltată de resort asupra sforii se va regla în așa fel încît la smulgerea cu mîna în direcția acului, să întîmpinăm o rezistență de 6—9 kg.

Ciocul innodător formează nodul. De tensiunea resortului care închide ciocul depinde strîngerea nodului. Dacă resortul este prea slab, nodul se desface o dată cu aruncarea snopului, iar atunci cînd este strîns prea tare, sfoara se rupe. In mod normal forța necesară smulgerii sforii din cioc este de 1 pînă la 4 kg.

Resortul declanșatorului este acela care reglează strîngerea snopului. Cu cît presiunea resortului este mai mare, cu atît snopul va fi legat mai strîns și invers. Resortul trebuie să declanșeze cuplatorul innodătorului la o presiune de 5—6 kg.

Un nod normal are forma arătată în fig. 4. Orice abatere de la această formă indică o defecțiune și anume: cînd nodul este strîns, înseamnă că și resortul întinzătorului de sfoară este prea strîns. Atunci cînd snopul este nelegat și nodul se formează pe un singur capăt al sforii, înseamnă că resortul întinzătorului de sfoară este prea slab și ciocul innodător nu prinde decît de primul capăt de sfoară.

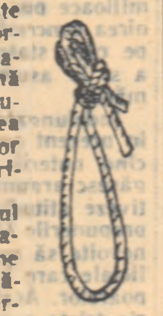

Fig. 4.
Forma normală a nodului.

In cazul cînd nodul se formează, însă sfoara se rupe și rămîne prinsă în ciocul innodător, înseamnă că resortul ciocului innodător este prea strîns. Cînd nodul se formează totuși, însă se desface după ce snopul iese din aparat, rezultă că ciocul innodător este prea slab.

Deseori pe teren se mai poate ivi și următorul caz: nodul se formează și este foarte strîns, însă sfoara se rupe cînd snopul este liberat. Aceasta dovedește că resortul declanșatorului este prea strîns, iar sfoara are o rezistență slabă. Cînd nodul este format, însă snopul nu este suficient de strîns, înseamnă că resortul declanșatorului este prea slab.

Este foarte important ca orice tractorist și mînuitor de secerătoare-legătoare să știe că, pentru ca innodătorul, să funcționeze bine, se cere ca sfoara de legat să îndeplinească anumite condiții și anume: să aibă diametrul uniform și să nu prezinte noduri, să fie destul de flexibilă, să aibă o rezistență la rupere de minimum 25 kg.

Cînd innodătorul nu mai funcționează și sfoara se încurcă pe cioc — pentru a evita defecțiunile mai mari — nu vom folosi dalta sau ciocanul, ci vom desface sfoara cu un cuțit, fără să atacăm suprafața ciocului, căutînd totodată să determinăm de unde provine defectul, prin cîteva probe de innodare făcute în gol.

In cazul cînd nu putem stabili precis cauza defecțiunii, avem datoria să anunțăm de urgență atelierul mecanic al unității spre a ne trimite un specialist care să înlăture operativ defecțiunile ivite în funcționarea mașinii.

Ing. IULIAN DUMITRESCU
Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii

File de carnet
„CONCURENTUL"

Am străbătut pe jos drumul ce duce de la gara Balta Albă spre comuna Boldu, raionul Rîmnicu-Sărat, pentru ca să pot admira în voie nesfîrșitele holde de orz, ovăz și grîu. Pe întinsul cîmpului, am stat la sfat cu secerătorii ce porniseră să strîngă bogăția spicelor. Din vorbă în vorbă, am aflat despre felul în care au fost organizate întrecerile patriotice pe circumscripții electorale în vederea strîngerii și treierării recoltei la timp și fără pierderi. Și apoi, după un timp, cineva a adus discuția și despre desfășurarea concursurilor agricole, despre hărnicia cu care lucrează oamenii pentru a fi printre cei dintîi în aceste concursuri.

Cele mai multe cuvinte de laudă le-am auzit în legătură cu fruntașul recoltelor bogate Gheorghe St. Pislaru. Nu e vorba, în comuna Boldu mai sînt și alți țărani muncitori fruntași cu care se mîndresc locuitorii de aci, ca, de pildă, Furfurică St. Gheorghe, care a obținut anul trecut premiul întîi la cultura porumbului, Șerban Paraschiv, Gheorghe Purnavel și alții. Dar Gheorghe St. Pislaru a cîștigat încrederea și stima consătenilor săi și pentru că el este totdeauna prezent acolo unde se simte nevoie de ajutorul unui om inimos și priceput. Deseori, el îndrumă și pe alți țărani muncitori să-și lucreze pămîntul după sfatul tehnicienilor. Cînd în primăvară inginerul agronom Ion Buzea a vorbit țăranilor muncitori, la căminul cultural, despre concursurile agricole, Gheorghe St. Pislaru s-a înscris printre primii la concurs cu un hectar de grîu și cu unul de porumb. El i-a îndemnat și pe feciorii săi, Vasile și Ștefan, și pe alți țărani muncitori să-i urmeze exemplul.

De atunci, între el și ceilalți 40 de țărani muncitori care s-au înscris la concursul pentru porumb, grîu și sfeclă de zahăr, s-a pornit „bătălia" pentru ca pe ogoarele lor să fie aplicate cele mai înaintate metode agrotehnice, în scopul obținerii unei producții cît mai ridicate.

Și Gheorghe St. Pislaru și-a ținut făgăduiala făcută atunci de a-și munci ogorul cît mai bine. El și-a secerat holda de grîu chiar în ziua cînd inginerul agronom i-a spus că spicul a dat în pîrgă. Cele două rînduri de clăi în care stau acum așezați snopii cu spicul mare și greu sînt cea mai bună dovadă a hărniciei și priceperii sale. După evaluările făcute de inginerul agronom, recolta ce o va obține Gh. Pislaru este de circa 2000 kg. de grîu la hectar. Cu cîtă mîndrie îți arată el „Fișa de notare" pentru concursul grîului, unde sînt trecute chiar de mîna inginerului punctele pe care le-a obținut, ca urmare a executării lucrărilor cerute de regulamentul concursului. Astfel, Gheorghe St. Pislaru a executat arătura și a însămînțat la timp și la adîncimea cerută, obținînd opt puncte. Gunoiul de grajd cărat pe ogor l-a ajutat, de asemenea, să obțină o recoltă bogată, iar punctajul i s-a ridicat cu încă opt puncte. Și la celelalte lucrări obligatorii: curățarea și tratarea semințelor, semănatul cu mașina, plivitul și recoltarea fără pierderi, Gheorghe St. Pislaru a obținut punctajul maxim. Zilele următoare, el, ca și ceilalți țărani muncitori înscriși la concursul agricol, vor să înceapă treierișul. Participanții la concurs au dorința de a fi printre primii la treieriș, ca și la predarea cotelor datorate statului.

In tinda casei lui Gh. St. Pislaru vezi rezemați în colțul din fund doi snopi de grîu, mari și arătoși.

— Snopii aceștia am să-i duc la expoziție — spune el plin de voie bună. Sper că am să mă număr și eu printre cîștigătorii concursului pe raion și poate chiar pe regiune.

C. BORCESCU

LA O STUPINĂ EXPERIMENTALĂ

La stupina experimentală a Institutului de Cercetări Zootehnice din Capitală, tehnicianul agricol Ion Peti de la secția apicolă efectuează controlul unei mătci de rezervă.

Tribuna mulgătorului fruntaș

Din experiența mea de mulgător

De peste trei ani lucrez ca mulgător la vaci în gospodăria agricolă de stat Zorleni. In această perioadă am reușit să învăț multe lucruri în legătură cu meseria mea și să obțin rezultate bune în producție.

Anul trecut, bunăoară, printr-o bună întreținere a vacilor ce le am în primire, am reușit să mulg de la ele o cantitate de lapte cu 12% mai mare decît cea planificată. Importante depășiri de plan la lapte am obținut și în primele două trimestre ale anului acesta.

Pentru obținerea unor cantități cît mai mari de lapte, cel mai important lucru este hrănirea vacilor. Nu numai rația trebuie să fie completă, dar trebuie respectat și timpul de hrănire, apoi, nu toate vacile pot primi aceeași rație.

Intr-un anumit fel hrănesc vacile care sînt în gestație pînă la 7 luni, altfel atunci cînd sînt înțărcate și altă rație dau vacilor în lactație. In sezonul pășunatului nu mai dau deloc concentrate vacilor din prima categorie, ci, în afară de pășune, ele primesc la grajd zilnic cîte 10 kg de masă verde cosită și 12 kg de porumb siloz, iar atunci cînd porumbul siloz se termină, numai masă verde cosită (lucernă, borceag). Acest supliment de hrană se dă în două tainuri; primul după mulsul de la prînz, iar al doilea după mulsul de seară. Vacile care sînt în ultimele două luni de gestație, deci după înțărcare, primesc zilnic pe lîngă pășune și cîte 1,5 kg de tărîțe de grîu, 300 g de șrot de floarea-soarelui, 500 g. de urluială de orz și 500 g de urluială de porumb. Mai primesc în rație și cîte 5 kg de fîn de lucernă. Rația zilnică a vacilor în lactație este următoarea: 2 kg de tărîțe de grîu, 1 kg de urluială de orz, 5 kg de fîn de lucernă sau porumb însilozat și pășune.

In stabulație rația zilnică a unei vaci este în general următoarea: 5 kg de fîn de leguminoase, 3 kg de grosiere, 5 kg de porumb însilozat, iar pentru fiecare litru de lapte se dă în plus cîte 1 kg de porumb siloz, 0,5 kg de sfeclă, 0,1 kg de fîn de lucernă, 75 g de urluială de porumb, 75 g de urluială de mazăre, 80 g de șrot de floarea-soarelui.

In gospodăria noastră mai folosim și următorul mod de preparare a nutrețurilor. Este vorba de folosirea în hrana vacilor a nutrețurilor mucegăite. Cum procedăm?

Facem întîi un amestec de nutrețuri concentrate: 30 la sută tărîțe de grîu, 30 la sută urluială de orz, 30 la sută porumb uruit și 10 la sută șrot. După ce se amestecă pe o platformă de ciment le punem în niște lăzi (1,5 m./1,8 m), turnăm apoi apă fierbinte la temperatura de 60—70 grade (apa în proporție de 25 la sută) și amestecăm bine. Nutrețul este lăsat acoperit în aceste lăzi timp de 24 ore. După acest interval se scoate capacul lăzii. După trei zile nutrețul e bun de dat în consum. Noi am observat că nutrețurile astfel preparate sporesc producția de lapte a vacilor.

Adăpatul animalelor se face de trei ori pe zi afară din grajd. Cînd sînt la pășune, ele pot să bea apă din rîul Bîrlad de cîte ori simt nevoie.

Din practica mea de pînă acum mi-am putut da seama că pentru sporirea producției de lapte a vacilor o importanță deosebită o are mulsul. Eu nu aplic aceeași metodă de muls la toate vacile ci am în vedere forma și lungimea sfîrcurilor, dacă vaca sloboade mai greu sau mai ușor laptele, firea fiecărei vaci în parte etc. De aceea, eu execut mulsul în cruce și cu mîna plină la 7 din cele 12 vaci pe care le îngrijesc, iar la restul aplic mulsul în linie. Oricare ar fi metoda aplicată, eu masez ugerul de sus în jos întotdeauna înainte și după muls.

Vreau să mai arăt că în gospodăria noastră mulgătorii aplică mulsul de 3 ori pe zi numai la vacile care au vițel pînă la două luni; la toate celelalte mulsul se face de două ori pe zi. Folosirea acestei metode a ușurat în mare măsură munca noastră, fără ca producția de lapte să se micșoreze.

Pentru obținerea unor producții sporite de lapte, important este ca vacile să fie ținute în perfectă curățenie. Acest lucru nu vor să-l înțeleagă unii mulgători de la noi, ca Irimia Gheorghe, de pildă, care uită de foarte multe ori dimineața să curețe animalele și să schimbe așternutul.

Aș vrea să arăt acum și unele lipsuri existente în gospodărie și care, după părerea mea, frînează sporirea continuă a producției de lapte. Una dintre aceste lipsuri, și pe care eu o consider foarte mare, este schimbarea mulgătorilor. Eu sînt singurul care am o vechime mai mare la locul de muncă — peste 3 ani, — ceilalți mulgători au între 2—12 luni de cînd lucrează în acest sector. Numai în prima jumătate a acestui an, la un lot de vaci s-au perindat pînă acum trei mulgători. Acest lucru deosebit de dăunător pentru sporirea producției de lapte cred că în mare măsură își găsește explicație și în faptul că conducerea gospodăriei noastre nu s-a preocupat îndeajuns de calificarea mulgătorilor noștri. Din anul 1953, gospodăria nu a mai trimis nici un îngrijitor din sectorul taurin ca să se califice ca mulgător. Nepreocupare s-a dovedit și în ceea ce privește calificarea muncitorilor la locul de producție, fiindcă în gospodărie nu a funcționat cursul trienal și nici cel de 3 luni.

In momentul de față preocuparea noastră de căpetenie trebuie să fie nu numai cea a sporirii producției de lapte, dar și a micșorării prețului de cost. Numai așa putem să spunem că ne-am făcut datoria. Dacă anul trecut prețul de cost al unui litru de lapte a fost depășit cu 13 bani, în acest an noi trebuie să luptăm nu pentru realizarea prețului planificat, ci chiar pentru reducerea lui. Aceasta va depinde în mare măsură de felul cum vom ști, noi mulgătorii, să aplicăm în practică cele mai bune metode de muncă și de sprijinul pe care gospodăria ni-l va da în această direcție.

TRIFAN UNGUREANU
mulgător la G.A.S. Zorleni, regiunea Iași

Valorificați rezervele de paie de cereale

Preocupat de grija de a veni în ajutorul țărănimii muncitoare, statul creează mereu noi posibilități pentru valorificarea cît mai avantajoasă a produselor agricole. Printre multele produse agricole care pot fi valorificate în condiții avantajoase sînt și paiele de cereale (de grîu, secară și orez).

In multe unități agricole socialiste și în gospodăriile țăranilor muncitori există însemnate rezerve de paie. Deseori întîlnești grămezi de paie lăsate pe ariile de treier unde sînt distruse de ploi sau zăpezi, sau prin ardere, primăvara, spre a se elibera terenurile ce trebuie cultivate. Aceste rezerve pot fi valorificate peste hotare, unde ele sînt întrebuințate în scopuri industriale.

Cu acțiunea de achiziționare a paielor se ocupă organele cooperației. In acest scop, aproape toate uniunile regionale ale cooperației au fost înzestrate cu utilajul necesar colectării și balotării paielor și au primit fonduri suficiente pentru achiziții.

Pentru ca paiele să poată fi valorificate în cît mai bune condiții, ele trebuie să fie foarte bine păstrate, să nu fie umede, mucegăite, să aibă o culoare cît mai uniformă, să nu fie putrezite, să nu conțină buruieni mai mult ca 10 la sută și în general să aibă un aspect și un miros plăcut. Se achiziționează paie de orice lungime.

Pentru ca paiele destinate valorificării să-și păstreze cît mai bine calitățile lor, trebuie avut în grijă ca imediat ce au trecut prin batoză, ele să fie bine clădite în căpițe sau clăi. Dedesubtul căpițelor sau clăilor trebuie să se aștearnă un strat de paie sau de crengi uscate, iar în jurul lor să se sape un șanț de scurgere a apei provenită din ploi sau zăpezi. Paiele trebuie să fie acoperite cu stuf sau cu un strat de paie vechi care nu mai pot fi valorificate.

Țăranii muncitori care vor să valorifice paie trebuie să meargă la cooperativa cea mai apropiată și să se intereseze unde este centrul cel mai apropiat de achiziționare și balotare și să transporte acolo cantitățile ce urmează să le valorifice, pentru care vor primi plata îndată după ce le-au predat.

FORȚA COLECTIVULUI

Sala căminului cultural unde se ținea adunarea generală a colectiviștilor din comuna Ștefan-Vodă raionul Călărași, devenise neîncăpătoare. Să tot fi fost vreo cinci-șase sute de oameni, așezați după o anume rînduială, potrivit unui vechi obicei: în primele rînduri de bănci, femeile și vîrstnicii, apoi tineretul — băieți și fete — și înspre fund, bărbații de mijloc.

Primele două puncte de pe ordinea de zi se terminaseră. Tînărul Virgil C. Neagu, lăsat la vatră de curînd, devenise colectivist. Nimeni din adunare n-a fost împotriva primirii lui. Il știau băiat cinstit, harnic și priceput la toate. Aducea în colectivă un hectar de pămînt și „două brațe de muncă": el și nevasta.

Apoi, consiliul de conducere a prezentat raportul cu privire la mersul lucrărilor de întreținere a culturilor, la pregătirile pentru campania de recoltare și la începerea construcțiilor. Datorită faptului că membrii gospodăriei colective au participat la lucru în proporție de sută la sută și au muncit cu tragere de inimă — sublinia raportul — culturile de floarea-soarelui, de porumb, fasole au fost prășite a patra oară, iar bumbacul de două ori.

Au fost însă și din acela care, în goană după multe zile-muncă, au făcut lucrări de mîntuială. Brigadierii, controlînd îndeaproape felul cum se execută prășitul, i-au pus să refacă lucrările. Codașii au obrajii îmbujorați ca para focului. Toți țin privirile înfipte în podea. Să pață ei o asemenea rușine! Dar las'! De mîine încolo începe recoltatul. Atunci vor arăta ei ce pot!

După ce se stabilesc toate măsurile privind strîngerea în timp de 10 zile a culturilor de păioase, care ocupă o suprafață de peste 500 ha, se trece la al treilea punct de pe ordinea de zi: discutarea abaterilor săvîrșite de către unii colectiviști.

Un freamăt străbate sala, de la un capăt la altul. Președintele se ridică. Se face liniște deplină. Bătrînii își încordează auzul: cu mîna la ureche se pleacă înainte pentru a nu scăpa nimic din ceea ce se vorbește.

„...Tovarășul casier Ion Nae a făcut două chitanțe pentru cumpărarea a doi cai, cu cîte o sută de lei mai mult decît prețul stabilit cu vînzătorii. Consiliul de conducere propune drept sancțiune: înlăturarea lui Ion Nae din funcția de casier și amendarea cu cel puțin 10 zile-muncă".

„...Tovarășul conductor Ilie Trifu a înstrăinat o roată de la căruța pe care o are în primire. S-a stabilit că a dat-o fratelui său din comuna Dragalina. Consiliul propune: schimbarea lui Ilie Trifu și scăderea a 10 zile-muncă". „...Deoarece Ghiță Burcea bîrfește pe la colțuri conducerea gospodăriei și vîră zîzanie printre colectiviști, consiliul de conducere propune îndepărtarea din gospodărie a lui Ghiță Burcea pe timp de o lună de zile".

Președintele se așează. Urmează discuțiile. Se fac înscrieri la cuvînt. Sala începe a fierbe. Timp de 2—3 minute, pînă cînd Alexandru Voicilă se ridică și cere să fie înscris la cuvînt. Apoi, rînd pe rînd, se ridică zeci de colectiviști.

Faptele necinstite săvîrșite de către casierul Ion Nae și conductorul Ilie Trifu, precum și atitudinea injustă a lui Ghiță Burcea sînt combătute și înfierate de către participanții la discuții.

— Cei care lovesc în avutul obștesc, în avutul nostru, al tuturor, trebuie să dea socoteală în fața colectivului, a spus Alexandru Voicilă. Averea obștească nu e gospodăria personală a cutărula sau cutăruia, să facă din ea ce vrea, după bunul său plac.

De pe poziția intereselor obștești, cu simț de răspundere și combativitate, au vorbit și ceilalți colectiviști. Ei au propus ca celor vinovați să li se aplice sancțiuni aspre, potrivit prevederilor statutare.

„Să piară sămînța hoției, necinstei, leneviei și a bîrfelilor din gospodăria noastră", a spus răspicat Ion R. Costache. După discuții aprinse, propunerile de sancționare a celor vinovați, fiind puse la vot, au fost aprobate în unanimitate de către adunarea generală. Ghiță Burcea, care și-a recunoscut greșelile și a promis că se va îndrepta, a fost iertat. I s-a pus însă în vedere de către întreaga adunare generală că la prima abatere va fi exclus din gospodărie.

De unde venea răul?

Cine trece astăzi prin gospodăria colectivă din comuna Ștefan-Vodă, și știe cum au stat lucrurile în anii 1954 și 1955, nu poate să nu-și spună cu bucurie: în viața gospodăriei s-a petrecut o adevărată primenire. Dar cum a fost în urmă cu un an-doi? Gospodăria colectivă din Ștefan-Vodă era una din cele mai slabe unități din raion. Pe atunci, la adunările generale — care se țineau la 5 luni o dată — nu întîlneai prea mulți colectiviști. Discuțiile se **transformau pe dată în certuri pă**timașe. Brigăzile existau doar în carnetele brigadierilor, iar aceștia nu erau brigadieri decît cu numele: mai degrabă erau simpli anunțători care, dimineața, umblau din poartă în poartă pentru a chema oamenii la lucru. Din cei peste 770 de membri buni de muncă, mai mult de jumătate nu venea cu regularitate la lucru. Și cum erau să vină cînd brigadierii treceau zilele-muncă după ochi, ba în unele cazuri și după numărul cinzecilor de țuică cu care erau „cinstiți" de către chiulangii?! Sute de zile-muncă s-au irosit astfel, făcînd să scadă simțitor valoarea zilei-muncă și o dată cu aceasta și încrederea colectiviștilor în forța gospodăriei colective. Nu întîmplător porumbul și floarea-soarelui erau prășite numai o dată sau cel mult de două ori.

La sediul gospodăriei treburile mergeau tot atît de rău. Cine era mai bun de gură și știa să facă gălăgie, venea oricînd la grajd, lua o căruță și o folosea după bunul său plac.

Ce făcea consiliul de conducere, președintele? Dar organele de stat și agricole raionale știau oare ce se petrece în gospodărie?

Președintele, fiind înconjurat de o serie de elemente necinstite, închidea ochii în fața abaterilor săvîrșite. Și asta convenea de minune celor care urmăreau să se căpătuiască prin ruinarea colectivei.

Iar tovarășii de la sfatul popular raional nu prea puneau la inimă toate cîte le ajungeau la ureche. Nicolae D. Marin, șeful serviciului gospodării colective, avînd domiciliul în Ștefan-Vodă, venea, ce-i drept, mai în fiecare seară în comună. Foarte rar dădea însă pe la sediul gospodăriei. Iar cînd trecea pe **aici se mulțumea doar să înregistre**ze lipsurile. „Membrii colectivei din Ștefan-Vodă sînt oameni ai dracului, nu poți face treabă cu ei", informa el pe cei de la raion. Asta era oare realitatea? Nu. Nici n-ar fi putut să fie.

In rîndul membrilor gospodăriei colective existau mulți oameni cinstiți, devotați proprietății obștești, oameni cu simț gospodăresc, animați de dorința sinceră de a face din colectiva lor o gospodărie înfloritoare. Părerile lor juste nu erau însă luate în seamă de către consiliul de conducere. In adunările generale, cei cu musca pe căciulă se pricepeau de minune să întoarcă în așa fel lucrurile încît tot ei să pară basma curată.

Primenirea

Oamenii harnici și cinstiți, pe care-i durea inima de gospodărie, n-au stat însă cu mîinile în sîn multă vreme. Au început să critice cu tot mai mult curaj și tărie lipsurile celor din consiliul de conducere. Au cerut și ajutorul comitetului raional de partid. Și astfel, într-o adunare generală, ținută la 9 februarie acest an, colectiviștii și-au ales o nouă conducere. Au schimbat președintele, consiliul de conducere, brigadierii, comisia de revizie, magazionerul, într-un cuvînt au făcut o adevărată primenire.

★

Noua conducere, ajutată de elementele cele mai cinstite din gospodărie, și-a început munca. Metodic și cu răbdare, fără pripeală. Nu-i ușor să tămăduiești racilele care au prins rădăcini adînci. Au început cu oamenii care se îndepărtaseră de colectivă. Lemnarii, zidarii și ceilalți meseriași, de cînd se înscriseseră, nici nu călcaseră prin colectivă. **Și cîtă nevoie era de ei la ateliere,** la construcții! Vreme de aproape o lună de zile, noul președinte, Gheorghe Oprea, împreună cu alți comuniști, a mers din casă în casă, a stat de vorbă pe îndelete cu cei ce lipseau de la muncă, arătîndu-le că gospodăria are nevoie de ei, așa cum au și ei nevoie de colectivă. Brigăzile au fost reorganizate și în fruntea lor aleși oamenii cei mai harnici și pricepuți în organizarea muncii. Brigăzilor de cîmp li s-a repartizat teren din fiecare cultură, iar în brigada zootehnică au fost repartizați de asemenea oamenii cei mai pricepuți și cu dragoste de animale. Meseriașii, îndeosebi lemnarii — convinși să vină la muncă în gospodărie — au reparat 20 de căruțe, s-au cumpărat căruțe noi și s-au comandat alte 15. Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Cuza-Vodă, colectiviștii au reușit în primăvară să facă toate lucrările de însămînțare și de întreținere a semănăturilor de toamnă la timpul potrivit. Cei care nu se dezbăraseră de vechile obiceiuri de a sustrage și distruge bunul obștesc au fost sancționați aspru. Neîncrederea semănată atît timp în inimile unor colectiviști a început să se risipească. Schimbările petrecute în viața gospodăriei colective au atras atenția și interesul țăranilor muncitori cu gospodării individuale din sat. In primăvară, 11 familii au venit cu deplină încredere alături de colectiviștii mai vechi.

Așa s-a ajuns ca în perioada lucrărilor de întreținere a culturilor și a celor de recoltare, nici un colectivist să nu mai lipsească de la muncă. Colectiviștii sînt hotărîți să nu mai tolereze nici un fel de abatere de la legea de bază a vieții gospodăriei colective: statutul-model. Ultima lor adunare generală a dovedit pe deplin acest lucru.

N. IANCU

Din experiența S.M.T.-ului Komrat din R.S.S. Moldovenească

Articol scris
de A. K. URAZOVSKI
directorul S.M.T.-ului Komrat din R. S. S. Moldovenească, membru al delegației agricole sovietice care ne-a vizitat țara

Mi-ar trebui multe cuvinte pentru a-mi exprima mulțumirea față de primirea cordială făcută în Republica Populară Romînă delegației noastre agricole. Ne-a fost dată posibilitatea să vizităm și să cunoaștem gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare, institute de cercetări științifice și stațiuni experimentale din regiunile București, Constanța, Cluj, Stalin, Ploești și Autonomă Maghiară.

Trebuie să remarc de la început că în toate locurile vizitate, gazdele au manifestat o mare dragoste față de noi și un viu interes față de agricultura țării noastre. Fiecare din membrii delegației s-a străduit să arate cît mai pe larg tot ceea ce a acumulat din experiență proprie în muncă. In conversații prietenești, în cuvîntările rostite la consfătuirile cu lucrătorii din agricultură, noi am răspuns la zeci de întrebări. Ne-am bucurat împreună cu participanții de realizările lor, pentru că în Republica Populară Romînă, într-un scurt interval de timp, s-au înfăptuit multe. Inainte de toate, s-a creat baza tehnică materială pentru cooperativizarea agriculturii. S. M. T.-urile, care dispun de un mare număr de mașini și tractoare. Pentru repararea și păstrarea parcului de mașini și tractoare s-au construit ateliere de reparații și alte clădiri gospodărești. In multe S.M.T.-uri s-au ridicat, pentru lucrători, locuințe, băi, cantine, cluburi.

Acum aș vrea să împărtășesc pe scurt din experiența în muncă a S.M.T.-urilor din U.R.S.S., și îndeosebi a S.M.T.-ului Komrat, al cărui director sînt.

Sarcinile stațiunilor de mașini și tractoare din Uniunea Sovietică sînt mari și complexe. S.M.T.-ul este organizatorul producției colhoznice și răspunde atît pentru lucrările pe care le execută, cît și pentru organizarea muncii și justa folosire a întregului parc de mașini și tractoare. Stațiunile de mașini și tractoare au specialiști care ajută colhozurilor la întocmirea planurilor, cît și la diversele lucrări pe care trebuie să le execute. Planificarea acestor lucrări se face de către colhoz cu ajutorul specialiștilor de la S.M.T. Planul cincinal se întocmește pentru toate lucrările, iar pe baza lui se întocmesc planurile anuale. Planul anual este apoi aprobat de către adunarea generală a colhozului și pe baza lui stațiunea de mașini și tractoare își întocmește planul său de producție. In funcție de acest plan, de importanța sarcinilor de îndeplinit se organizează numărul de brigăzi, iar în cadrul brigăzilor se stabilește numărul de tractoare și de alte mașini pe care acestea le vor folosi.

Stațiunea Komrat are următorul parc de mașini și tractoare: 114 tractoare fizice, dintre care 55 tractoare pe roți și 59 tractoare pe senile, 28 combine de cereale, 3 combine pentru recoltat porumbul, 8 batoze. De asemenea are 300 diverse mașini agricole pentru lucrarea solului. Cu o asemenea dotare S.M.T. Komrat deservește 7 colhozuri, cu o suprafață totală de cca 32.000 ha, din care 25.000 ha teren arabil, 7.000 ha livadă și 120 ha pășuni.

Stațiunea Komrat este situată în cea mai secetoasă zonă a R.S.S. Moldovenești, unde cad anual 250—300 mm precipitații. Colhozurile deservite de S.M.T.-ul nostru se îndeletnicesc cu cultivarea plantelor cerealiere și cu creșterea animalelor. In ceea ce privește suprafața arabilă lucrată de S.M.T., 69 la sută este ocupată de cereale.

Stațiunea are 215 salariați permanenți, dintre care 173 de tractoriști, 23 combineri, iar în timpul campaniilor mai angajează 173 de sezonieri.

Sectorul zootehnic al colhozurilor deservite de noi cuprinde un număr de 2.680 capete de vite cornute mari (dintre care 1.064 de vaci) și un număr de 12.800 capete de oi. In acest an s-au pus la îngrășat 2.810 capete de porcine. Fiecare colhoz are păsări de apă, găini și altele.

Care sînt rezultatele lucrărilor pe care le execută stațiunea în colhozuri? In anul 1955, S.M.T. Komrat a îndeplinit planul de lucrări în procent de 113 la sută. Pentru anul 1956, sarcina de producție este de 32.000 hantri.

Stațiunea acordă un ajutor prețios colhozurilor în vederea executării prășitului mecanic. Culturile prășitoare se seamănă în general în cuiburi așezate în pătrat, ceea ce permite să se efectueze 2—3 prașile la floarea-soarelui, porumb și altele. Nu se pot prăși mecanizat terenurile ondulate și neregulate, așa cum se întîmplă și în Romînia în mai multe regiuni.

In afară de aceste lucrări, pe care le execută S.M.T.-ul în cîmp, stațiunea extinde permanent mecanizarea proceselor care necesită un volum mare de muncă în sectorul zootehnic. Pentru aceste lucrări, există în S.M.T. o brigadă specială condusă de un inginer. Ea se ocupă cu mecanizarea diferitelor lucrări, construirea adăpătorilor automate, instalarea drumului suspendat pentru aducerea furajelor și altele. De asemenea brigada execută tunsul oilor în colhozuri cu ajutorul mașinilor electrice de tuns.

Stațiunea face în același timp și lucrări de transport, precum și săparea tranșeelor, amenajarea diferitelor bazine pentru acumularea apei, amenajarea silozurilor etc.

Pentru repararea parcului de mașini și tractoare, stațiunea Komrat are un atelier mecanic bine dotat. In atelier reparațiile se execută în tot timpul anului. Așa, de pildă, anul trecut, la data de 10 ianuarie, întregul parc de mașini și tractoare a fost reparat pentru campania agricolă de primăvară. Reparațiile se execută pe ansamble, iar în unele locuri, acolo unde este posibil, pe bandă rulantă. Prin buna organizare a reparațiilor, în anul 1955 s-au făcut economii de 32.000 ruble.

In brigăzile de cîmp și de tractoare s-au introdus elementele hozrasciotului, adică fiecărei brigăzi de tractoare i s-au dat sarcini de producție în care se includ volumul lucrărilor, cheltuielile necesare pentru consumul de carburanți, fondul de salarii și, în funcție de rezultatele obținute de brigada de tractoriști, se calculează cota pentru reparații. Pe baza acestei organizări a muncii, brigada de tractoare își are responsabilitatea sa și inițiativă proprie în executarea anumitor lucrări. Ea își face singură calculele respective în legătură cu sumele care se alocă pentru fiecare lucrare. Acestea sînt sarcinile unei brigăzi de tractoare și aceasta este legătura pe care o ține cu colhozurile respective. In prezent se lucrează la găsirea celor mai potrivite metode pentru micșorarea prețului de cost pe unitatea de producție. Aceasta se poate obține prin mecanizarea și a altor lucrări, prin ridicarea continuă a productivității muncii agricole.

Astăzi, revizuindu-se schema de încadrare a brigăzilor, s-a renunțat la ajutorul de brigadier. Acest post a fost lăsat numai la brigăzile mari. De asemenea, o serie de lucrări de prășit care se execută cu cultivatorul suspendat se fac acum numai de către tractoriști fără ajutor de tractorist. In colhozuri se revizuiesc normele de cheltuieli care se reduc pînă la maximum posibil, pentru a se obține produse cît mai ieftine.

Desigur că multe din aspectele muncii stațiunii noastre prezintă interes pentru mecanizatorii din R.P.R. după cum și o serie de realizări din S.M.T.-urile din R.P.R. ne-au interesat și pe noi. Schimbul permanent de experiență, cunoașterea reciprocă ne va da posibilitatea să rezolvăm mai repede și mai bine unele probleme care ne sînt comune.

In unele din unitățile vizitate de către membrii delegației noastre am întîlnit și probleme nerezolvate în mod just, după părerea noastră. De exemplu, unele stațiuni de mașini și tractoare folosesc încă cu mică productivitate parcul de mașini și tractoare pe care-l au, iar prețul de cost al lucrărilor este încă mare. Considerăm de asemenea că S.M.T.-urile nu ajută suficient gospodăriile colective în mecanizarea proceselor care necesită un mare volum de muncă în sectorul creșterii animalelor, iar unele gospodării colective dezvoltă într-un ritm încet culturi intensive, ca viticultura și pomicultura, care le-ar aduce mari venituri bănești.

Toate aceste lipsuri nu pot însă să umbrească succesele mari obținute de poporul romîn pe tărîmul cooperativizării agriculturii și ridicării nivelului ei agrotehnic. Ne exprimăm convingerea că, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn și cu sprijinul puternic al statului democrat-popular, oamenii muncii din agricultură sînt în stare să înlăture neajunsurile și greutățile existente. Pretutindeni noi am constatat că oamenii muncii de pe ogoare sînt animați de dorința de a ridica necontenit producția agricolă, de a-și făuri un trai tot mai îmbelșugat.

Noi, membrii delegației sovietice, urăm din suflet colectiviștilor, țăranilor muncitori, lucrătorilor din S.M.T.-uri, specialiștilor din agricultură, conducerii organelor agricole raionale și regionale, lucrătorilor din Ministerul Agriculturii, ca și întregului popor romîn, noi și mari succese în opera de construire a socialismului în Republica Populară Romînă.

Bugetul militar al Franței

PARIS — Agerpres: Guvernul Guy Mollet a prezentat la 12 iulie Biroului Adunării Naționale proiectul bugetului militar care prevede introducerea de noi impozite în vederea acoperirii cheltuielilor legate de operațiunile militare din Algeria. In preambulul proiectului se spune că cheltuielile militare din Algeria se vor cifra anul acesta la 282.000.000.000 de franci, adică cu 82 miliarde de franci mai mult decît s-a prevăzut inițial.

Ținînd seama că anul viitor va fi necesar să se recurgă iarăși la noi impozite în vederea acoperirii cheltuielilor legate de războiul din Algeria, guvernul a propus Adunării Naționale să examineze simultan bugetele militare pe anii 1956 și 1957. El intenționează să acopere aceste cheltuieli suplimentare, atît anul acesta cît și anul viitor, prin introducerea de noi impozite în valoare totală de 160—170 miliarde de franci.

Organele locale ale puterii de stat din Ungaria își extind competența

BUDAPESTA — M.T.I.: Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Ungare a adoptat în cadrul unei ședințe hotărîrea de a extinde competența Consiliilor locale și a Comitetelor executive ale acestora în problemele planificării economiei. Pe viitor elaborarea concretă a planurilor se va face de către consiliile locale ținîndu-se seama de particularitățile și posibilitățile locale.

O valoroasă inițiativă a Uniunii Sovietice în problema dezarmării

Au trecut mulți ani de cînd problema dezarmării constituie obiectul unor deosebit de aprinse dezbateri, atît în sînul maselor largi populare, al diferitelor cercuri politice cît și la tribuna organismelor internaționale ale Organizației Națiunilor Unite. In conformitate cu interesele fundamentale ale popoarelor, Uniunea Sovietică a căutat și a propus în nenumărate rînduri soluții realiste și raționale spre rezolvarea problemei dezarmării, sub dublul său aspect — al interzicerii armelor atomice și al reducerii forțelor armate și armamentelor clasice.

Interzicerea armelor atomice e o propunere veche. Prezentată de U.R.S.S. încă în 1946 și repetată succesiv de cîteva ori, ea a fost sistematic respinsă de puterile occidentale sub pretextul că armele nucleare le sînt necesare pentru menținerea „echilibrului" între apus și răsărit. Pornind de aici, puterile occidentale au condiționat soluționarea acestei probleme de o reducere considerabilă, în prealabil, a forțelor armate și a armamentelor clasice. Ba chiar au și prezentat — în 1952 și apoi în 1955 — propuneri concrete cu privire la nivelurile maxime: pentru U.R.S.S., S.U.A. și China 1.000.000 — 1.500.000 de oameni, iar pentru Anglia și Franța 650.000 de oameni.

Opinia publică mondială pune și azi întrebarea acuzatoare: de ce, îndată ce Uniunea Sovietică a acceptat aceste propuneri, puterile occidentale s-au lepădat totuși de ele? Acestui gest negativ i s-a dat o singură interpretare posibilă, și anume că el constituie un refuz de a efectua orice fel de dezarmare și intenția clară de a se așeza pe poziția renunțării la o înțelegere în această problemă.

Inițiativa a aparținut în continuare tot Uniunii Sovietice, care, după prima reducere a forțelor sale armate cu 640.000 de oameni în 1955, a hotărît în primăvara acestui an să treacă la o și mai masivă reducere, și anume cu 1.200.000 de oameni. Reduceri ale forțelor armate au efectuat și celelalte state socialiste, printre care și țara noastră, dovadă incontestabilă a dorinței de a contribui la înlăturarea piedicilor artificiale din calea dezarmării.

Aceste inițiative au produs un viu răsunet în întreaga lume, au atras aprobarea popoarelor, dar nu au fost urmate de puterile occidentale. Ba mai mult, sugestiile S.U.A. au determinat modificarea propunerilor inițiale ale puterilor occidentale în sensul ridicării nivelurilor maxime ale forțelor armate și anume: pentru U.R.S.S., S.U.A. și China la 2.5 milioane, iar pentru Anglia și Franța la 750.000 de oameni.

Noile proporții propuse de puterile occidentale conțin în ele nu numai neseriozitate în privința unei reduceri efective, reale, a înarmărilor ci și ceva mult mai consistent și mai vizibil, anume interesul de a nu înceta cursa înarmărilor. Și aici, rolul prim îl joacă marile trusturi care nici nu se gîndesc să renunțe la deosebit de mănoasele profituri pe care le culeg de pe urma comenzilor militare.

Recent, Uniunea Sovietică a făcut un nou pas în întîmpinarea puterilor occidentale, acceptînd și aceste majorări propuse de ele cu privire la limitarea nivelului forțelor armate. In Comisia O.N.U. pentru dezarmare, reprezentantul U.R.S.S., A. A. Gromîko, a arătat că Uniunea Sovietică acceptă această limitare ca un prim pas, pentru ca al doilea pas să constea în reducerea forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei de la 2.500.000 la 1.000.000—1.500.000 oameni, iar ale Angliei și Franței de la 750.000 la 650.000 de oameni.

Acceptînd noile propuneri occidentale, Uniunea Sovietică a demonstrat, fără putință de tăgadă, că este sincer călăuzită de dorința de a ajunge la un acord în această problemă și în același timp, lipsește puterile occidentale de argumente care să justifice un nou refuz.

Acordînd o deosebită atenție problemei înlăturării primejdiei pe care o reprezintă înarmarea atomică, Uniunea Sovietică a propus totodată măsuri pentru... In cadrul acestei Comisii O.N.U. s-a asumat obligația de a nu folosi armele atomice și cu hidrogen, încheierea unui acord cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă, distrugerea tuturor stocurilor de bombe atomice, precum și încetarea producției și experimentării lor. In vederea asigurării realizării acestor măsuri, U.R.S.S. a propus instituirea unui control eficace. Rolul acestui control constă în posibilitatea reală de a verifica în practică, prin mijloace puse la dispoziție, îndeplinirea concretă a tuturor obligațiilor pe care statele respective urmează a și le asuma în domeniul dezarmării.

Indelungatele tratative duse pînă în prezent au atins astăzi o fază cînd puterile occidentale nu mai găsesc argumente cu care să-și motiveze atitudinea negativă față de propunerile Uniunii Sovietice și sînt nevoite să recurgă la pretexte artificiale care le denaturează în fața popoarelor. Acestea cunosc acum istoria tristă a tratativelor purtate de zece ani încoace asupra problemei dezarmării și cunosc bine pe acei care au pus piedici în calea rezolvării ei. Iată de ce popoarele lumii nu mai pot fi induse în eroare, și de ce dezarmarea, care e de ce un deziderat legitim, nu mai poate fi tergiversată.

Importantele propuneri ale Uniunii Sovietice în Comisia O.N.U. pentru dezarmare se îmbină pe același plan al consecvenței politicii externe a U.R.S.S., cu propunerea guvernului sovietic adresată majorității țărilor europene, de a se convoca o conferință în vederea creării unei organizații europene regionale pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Și din această acțiune a Uniunii Sovietice se desprinde ferm concluzia că țelul politicii externe sovietice este ridicarea poverii înarmărilor de pe umerii popoarelor, lichidarea primejdiei armelor atomice, punerea energiei nucleare exclusiv în slujba omului și a progresului, apropierea între popoare prin colaborare constructivă, rodnică. De aceea este greu să mai găsești astăzi oameni care să conteste substratul real și sincer al politicii Uniunii Sovietice, fără riscul de a se pomeni izolați și ridicoli.

In stadiul actual al problemei dezarmării, la rînd sînt puterile occidentale. Lor le revine să facă pasul următor, care să corespundă pasului întreprins de Uniunea Sovietică și dorinței fierbinți a popoarelor de a vedea soluționată problema dezarmării.

M. ANDREI

O licitație jubiliară

LENINGRAD — TASS: La 13 iulie în sălile Palatului blănurilor din Leningrad a început prezentarea colecției de blănuri sovietice destinate vînzării în cadrul celei de a 27-a licitații internaționale care se deschide la Leningrad. Aceasta va fi cea mai mare licitație din perioada de după război. In cadrul acestei licitații vor fi prezentate peste patru milioane de pielicele de diferite blănuri care se bucură de cerere aproape în toate țările lumii. Se prevede participarea la această licitație a peste o sută de firme străine. Licitația din anul 1956 este o licitație jubiliară. S-au împlinit 25 de ani de la prima licitație care a avut loc în 1931. Licitația va începe în sălile Palatului blănurilor la 23 iulie.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Prima din lume

La numai cîteva zile după ce mișcarea sportivă din țara noastră a obținut un succes de mare amploare prin victoria echipei noastre feminine de handbal asupra echipei R. F. Germane, în finala campionatului mondial feminin de handbal de la Frankfurt (R. F. Germană), iată că avem satisfacția unei noi performanțe, de un răsunet și mai mare, ținînd seama de popularitatea și răspîndirea disciplinei sportive la care a fost obținută.

Intr-adevăr, vineri după amiază, pe stadionul Republicii din Capitală, cu prilejul unui concurs de selecție pre-olimpic, tînăra noastră maestră a sportului, studenta Iolanda Balaș, în vîrstă de 19 ani, a trecut peste ștacheta înălțată la 1,75 metri, stabilind astfel un nou record mondial la această probă atletică, record care întrece cu un centimetru recentul rezultat al englezoaicei Thelma Hopkins.

Victorii internaționale ale sportivilor romîni

In ultimele zile, sportivii romîni au susținut o bogată activitate internațională, pe stadioanele din țară și din străinătate, obținînd o serie de rezultate valoroase.

O bună performanță au obținut, de pildă, fotbaliștii de la Energia-Minerul, în cadrul turneului pe care îl întreprind în R. P. Ungară. Echipa romînă a întrecut cu concludentul scor de 3—0 (1—0) puternica formație maghiară Salgotarjani, recenta învingătoare a lui Honved. De subliniat, de asemenea, că Salgotarjani deține în momentul de față locul III în clasamentul campionatului categoriei A de fotbal al R. P. Ungare.

Alți fotbaliști romîni, cei de la Locomotiva București, jucînd la Opava (R. Cehoslovacă) au dispus cu scorul de 6—1 (6—0) de echipa locală Banik.

Satisfăcător este și rezultatul obținut de Flamura roșie Arad în R. P. Polonă: 1—1 cu echipa de categoria A. Gwardia Varșovia.

Și în celelalte discipline sportive au fost obținute succese. In cadrul turneului internațional de volei de la Sofia, echipa masculină a R.P.R. a învins cu 3—2 selecționata R.P.F. Iugoslavia, iar echipa noastră feminină a obținut același scor în fața redutabilei formații a R. P. Bulgaria. La rîndul ei, echipa de tineret a țării noastre a întrecut cu 3—2 reprezentativa R. P. Albania, în meciul susținut la Tirana.

La Londra, participînd la campionatele de atletism ale Angliei, Ilie Savel și Ion Soeter au cîștigat probele respective (400 metri garduri și săritura în înălțime). Cu tot timpul neprielnic, Ilie Savel a obținut un timp destul de bun: 52,2 sec. pe 440 yarzi, ceea ce echivalează cu 51,9 pe 400 m. garduri.

Sportivii romîni s-au evidențiat și în concursul internațional de motociclism de la Leipzig. Ei s-au clasat pe locul II, cucerind 6 medalii de aur și una de argint, după U.R.S.S., care a obținut 7 medalii de aur și 3 medalii de argint.

Sfaturi pentru gospodine

Pesmeciori cu iaurt

Amestecăm un pahar de iaurt cu două linguri de unt sau margarină, un ou întreg, o lingură de zahăr, puțin bicarbonat, puțină sare și făină cît cuprinde. Frămîntăm bine totul și întindem o foaie potrivit de groasă. Tăiem apoi în forme diferite și coacem pesmeciorii la foc iute. Cînd sînt gata îi presărăm cu zahăr vanilat.

Plăcintă cu brînză de vaci

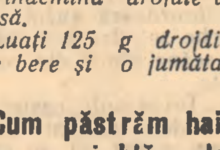
Punem pe planșetă 300 g de făină albă și facem cuib la mijloc unde adăugăm: un ou întreg, 25 g unt sau untdelemn, un pahar mic de lapte sau apă călduță și un praf de sare. Amestecăm bine cu o furculiță și apoi frămîntăm coca pînă face bășici. O împărțim în zece bucăți egale, pe care apoi le întindem în foi mari cît tava. Le ungem cu unt sau untdelemn, pe fiecare în parte, și le punem una peste alta. Acoperim foile cu un vas și le ținem la căldură timp de 20 de minute. In tava bine unsă punem jumătate din foi și turnăm umplutura pe care o facem din: 200 g brînză de vaci, 2 ouă întregi, 150 g zahăr și puțină sare. Peste umplutură punem celelalte cinci foi și dăm la cuptor. In loc de zahăr, în umplutură se pot pune fire de mărar verde, tocat.

Drojdie de casă pentru coacerea pîinii

Deoarece drojdia de bere se găsește uneori mai greu, dacă obișnuiți să faceți pîine mai des, este bine să știți cum puteți avea oricînd la îndemînă drojdie de casă.

Luați 125 g drojdie de bere și o jumătate kg mălai. Opăriți mălaiul cu un pahar de apă clocotită și amestecați pînă se răcește. Frămîntați apoi drojdia de bere și amestecați-o cu mălaiul opărit, adăugînd și un pumn de făină de grîu. După ce ați frămîntat-o bine, lăsați să dospească 2 ore, iar apoi faceți turtișoare mici, pe care le păstrați în făină de porumb, întorcîndu-le în fiecare zi.

Cum păstrăm hainele de lînă, covoarele și blănurile pe timpul verii

Ca să păzim de molii îmbrăcămintea de lînă, covoarele și blănurile, în lipsă de naftalină presărăm printre ele tutun, sau le împachetăm în jurnale. Mirosul tutunului și al cernelii de tipar îndepărtează moliile.

Cum păstrăm ouăle cîteva săptămîni

Ouăle proaspete le înfășurăm fiecare separat în hîrtie de ziar sau le băgăm în rumeguș de lemn, sau în sare de bucătărie, păstrîndu-le la loc răcoros și uscat.

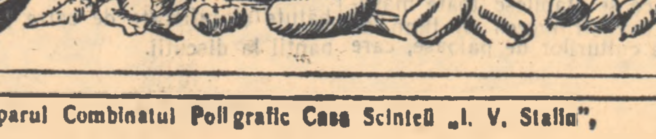
DE TOATE...

- *Pe vreme călduroasă, ca să nu se taie laptele, înainte de a-l fierbe puneți în el un vîrf de cuțit de bicarbonat. Acesta nu-i strică cu nimic gustul.*
- *Cînd doriți să aveți o găină fragedă, înainte de a o tăia dați-i pe gît o linguriță de oțet.*
- *Cînd vi se pare că a prins carnea miros, înainte de a prepara mîncarea muiați carnea în apă clocotită în care ați stins doi cărbuni.*

SMARANDIȚA

Mai multă grijă gospodăririi pădurilor comunale

Pentru îmbunătățirea condițiilor de viață a țărănimii muncitoare și pentru întărirea gospodăriei țăranilor muncitori, guvernul și partidul au elaborat în toamna anului 1954 Hotărîrea cu privire la aprovizionarea țărănimii muncitoare cu material lemnos.

In acest scop au fost destinate exclusiv pentru nevoile gospodărești ale țăranilor muncitori și pentru nevoile obștești ale comunelor peste 500.000 hectare din pădurile statului. Aceste păduri au fost predate sfaturilor populare, care, prin comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal, trebuie să se ocupe de buna lor îngrijire, refacere și exploatare.

Gospodărirea acestor păduri de către sfaturile populare are o mare importanță economică. Fiecare țăran muncitor este interesat și are datoria să vegheze la justa și chibzuita folosire a pădurii comunale, la îngrijirea și paza ei. Producția de material lemnos a pădurii comunale depinde exclusiv de modul cum este gospodărită de către comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal și de întreaga obște a țăranilor muncitori.

Pădurile de folosință comunală trebuie să fie supuse acelorași norme de tăiere, îngrijire, refacere și pază ca și celelalte păduri ale statului. Astfel, cantitatea de material lemnos ce se taie în fiecare an nu trebuie să depășească posibilitatea reală a pădurii comunale de a se reface. Exploatarea unei cantități mai mari de material lemnos face ca producția pădurii să scadă și în anii viitori să nu mai avem ce tăia.

Comitetele de gospodărire a pădurilor comunale, sprijinite de țăranii muncitori, trebuie să se ocupe cu multă atenție de îngrijirea pădurilor. Ele trebuie să ia măsuri îndeosebi pentru combaterea la timp a dăunătorilor pădurilor. In pădurile de stejar din regiunea de cîmpie și coline, care sînt frecvent bîntuite de omida păroasă a stejarului (Lymantria) trebuie executate lucrări de combatere a acestui periculos dăunător. Plantațiile și semănăturile din pădurea comunală trebuie întreținute cu deosebită grijă, deoarece ele vor forma pădurea de mîine. Ele trebuie eliberate de buruieni sau de speciile copleșitoare, după indicațiile personalului silvic. Plantele și semănăturile de stejar trebuie stropite cu zeamă sulfocalcică împotriva oidiumului (ciupercă ce vatămă frunzele și lujerii tineri ai puieților).

O grijă deosebită trebuie acordată refacerii pădurilor prin plantarea suprafețelor goale, a rîpilor și celorlalte terenuri neproductive, cît și refacerii arboretelor degradate.

Pentru executarea acestor lucrări, comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal trebuie să ceară sprijinul tehnicienilor silvici de la ocoalele silvice, care să le arate practic cum se execută lucrările de refacere a pădurilor și să le dea pentru început puieții necesari lucrărilor de refacere. Comitetele trebuie să-și înființeze mici pepiniere silvice de unde să-și procure materialul necesar lucrărilor de refacere a pădurilor și plantării terenurilor degradate și neproductive. La executarea acestor lucrări trebuie antrenat tineretul și chiar copiii, pentru culegerea semințelor forestiere și executarea lucrărilor din pepiniere.

Asigurarea unei bune gospodăriri a pădurilor comunale nu poate fi realizată fără o pază bună a pădurilor. Pădurarii comunali trebuie să fie aleși dintre cei mai cinstiți și destoinici gospodari. Ajutați de țăranii muncitori, ei vor păzi astfel pădurea încît să nu se taie clandestin nici un arbore.

Pășunatul abuziv al vitelor trebuie cu desăvîrșire interzis, deoarece el este factorul principal ce contribuie la distrugerea pădurii.

Pentru limitarea acestor pagube, cît și pentru lichidarea lor, statul nostru democrat-popular a reglementat pentru prima oară pășunatul în păduri, permițîndu-l doar între 1 mai și 1 septembrie și numai în anumite păduri unde pagubele produse sînt mai mici.

Pășunatul organizat în păduri impune respectarea unor reguli menite să reducă pagubele produse. Astfel, se pășunează doar în pădurile admise de ocoalele silvice în baza instrucțiunilor existente și după ce s-a întocmit contractul de pășunat. Nu se admite să pășuneze pe un hectar de pădure decît cel mult o vită mare sau cinci vite mici; caii, porcii și caprele nu sînt admise să pășuneze în nici un fel de păduri. Pășunatul se face numai în turme conduse de paznici special angajați care trebuie să respecte cu strictețe porțiunea de pădure repartizată pentru pășunat.

De multe ori însă, aceste reguli nu sînt respectate și în aceste cazuri pădurile au mult de suferit. Astfel, în unele păduri neadmise la pășunat, oameni inconștienți introduc vite pe ascuns. Așa, de pildă, pădurea Letea din delta Dunării, care este monument al naturii, a avut și are mult de suferit de pe urma pășunatului abuziv. La fel pădurea Bucovăț din raionul Craiova, pădurea Snagov din raionul Snagov și multe altele.

In raioanele Tg. Jiu, Baia de Aramă și altele se introduc în păduri capre, iar în multe cazuri vitele nu pășunează în turme conduse de paznici, ci sînt lăsate libere. Astfel animalele provoacă mari stricăciuni.

In raionul Gurahonț sînt comune ca: Brusturescu, Poiana, Avram Iancu, Iacobeni, Secași, Mărgineni, care, deși au suprafețe mari de pășuni împădurite, nu se preocupă suficient de întreținerea lor, și din această cauză ele nu își au asigurată baza furajeră și solicită mereu păduri pentru pășunat.

Anul acesta, sfaturile populare, organele agricole și zootehnice trebuie să se preocupe cu toată seriozitatea de asigurarea bazei furajere necesare șeptelului, pentru ca pășunatul în păduri să fie lichidat și astfel pădurile să capete liniștea de care au nevoie pentru refacerea lor, în scopul măririi producției de material lemnos.

Unele sfaturi populare nu înțeleg importanța bunei gospodăriri a pădurilor de folosință comunală și nu văd în aceste păduri decît un mijloc prin care își pot rezolva imediat multiplele nevoi de material lemnos.

Astfel, sfatul popular al comunei Făurești, raionul Olteț, regiunea Craiova, a tăiat ilegal un hectar de pădure. La fel au procedat și sfaturile populare ale comunelor Crasna, regiunea Cluj, și Bretea, Strei, Demsus, Totești, Sîngeorgiu, regiunea Hunedoara.

Mai sînt și astăzi sfaturi populare ca, de pildă, cele din comunele Soimaș și Simeria, regiunea Hunedoara și altele, cărora li s-au dat păduri și care încă nici pînă acum nu au încadrat pădurari pentru paza lor. Din această cauză, tăierile de arbori în delict cresc mereu și ca urmare pădurile se răresc din ce în ce. Astfel de atitudini negospodărești față de pădurile comunale trebuie definitiv curmate. Fiecare comună care are în folosință păduri trebuie să-și analizeze cu toată seriozitatea activitatea și să vadă dacă după mai bine de un an de gospodărire pădurea ce le-a fost încredințată este mai bine întreținută ca înainte. Țăranii muncitori au datoria să analizeze munca și să tragă la răspundere comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal și sfatul popular comunal, pentru activitatea pe care au depus-o, și totodată să facă propuneri pentru îmbunătățirea muncii.

Ing. ALEXANDRU FRAȚIAN
din Ministerul Silviculturii

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".